

Tampereen seurakuntien joulutapahtumia tässä lehdessä

Silta

Tamperelainen
seurakuntalehti

Joulukuu 2023

siltalehti.fi

Laulaja-muusikko Ilta:

Kosketan ihmisiä omilla lauluillani

Sivut A 8–10

Kuva: Hannu Jukola

Kuva: Teemu Junikkaala

Puolesta
rukoilemiseen
koetaan
tarvetta
Sivu A 3

Kuva: Emma Autti

Kristillinen
arabiyhteisö
tarjoaa turvaa
ja rauhaa
Sivu A 6

Kuva: Emil Bobbyrev

Ukrainalais-
perheelle
tärkeintä on
joulurauha
Sivu A 12

PÄÄKIRJOITUS

Kirsi Airikka
päätoimittaja

Tampere 5.12.2023

Valitaan auttaminen joulun teemaksi

Joulun odotus ja valmistelut alkoivat monissa perheissä viime sunnuntaina, kun vietettiin ensimmäistä adventtia. Toiset taas matkasivat lähikirkkoonsa laulamaan *Hoosiannaa*.

Jo ennen joulua, keskiviikkona 6. joulukuuta, kynttilät sytytetään 106-vuotiaan itsenäisen isänmaamme kunniaksi.

Joulukuun juhlatunnelmaa varjostavat viime aikojen surulliset tapahtumat maailmalla. Sotiminen Lähi-idässä ja Ukrainassa sekä murheelliset uutiset tuhansien ihmisten kuolemasta ovat pysäyttäviä. Samalla ne antavat uuden merkityksen ja sisällön oman maamme itsenäisyyspäivälle, jota saamme juhla rauhan vallitessa ja läheistemme kesken.

Myös sana joulurauha saa uuden merkityksen. Se tulee selkeästi esiin Tampereelle sotaa paenneen ukrainalaisen Salkon perheen haastattelusta tässä lehdessä.

"Meillä on hyvin vähän tavaroita kotoamme. Mukaan otimme ikonit, *Isä meidän* -rukoustaulun sekä pienen joulukuusemme. Ne tuovat kodin tuntua. --- Tärkeintä on kuitenkin joulurauha", perhe toteaa.

Kriisit ahdistavat ihmisiä, ja moni miettii, miten voisi olla avuksi helvetin keskellä eläville ihmisille.

Arkkipiispa Tapio Luoma, Espoon hiippakunnan piispa Kaisa-mari Hintikka ja Kirkon Ulkomaanavun toiminnanjohtaja Tomi Järvinen esittivät vetoomuksen Lähi-idän uhrien auttamiseksi.

Vetoomuksen mukaan Suomen ja kansainvälisen yhteisön tulisi tehdä kaikkensa, jotta siviilien kärsimystä vähennettäisiin ja hu-

Jospa pyrkisimmekin tänä jouluna kohti lähimmäistä.

manitaarista apua saataisiin perille. Emme saa seurata sivusta hiljaa, vaan nyt on aika toimia ihmisten kärsimyksen vähentämiseksi.

Jospa pyrkisimmekin tänä jouluna kohti lähimmäistä. Jeesuksen syntymä kertoo meille rakkaudesta ja välittämisestä. Piennellään summalla voi lahjoittaa jouluiloa tai jopa elämänlaatua monille ihmisille.

Tampereen seurakuntien jäsenet voivat iloita yhteisestä, kirkollis-verovaroin tehdystä lahjoituksesta. Yhteinen kirkkoneuvosto myönsi Kirkon Ulkomaanavulle 33 700 euroa hätäavustusta Itä-Afrikan ruokakriisiin. Lisäksi Suomen Lähetysseuralle myönnettiin 40 000 euroa Israel-Palestiina -kriisin uhreille sekä kotinsa menettäneille kristityille perheille Pakistanissa.

Suomen Lähetysseuran Kauneimmat Joululaulut -tilaisuuksissa voi antaa rahaa kolehtiin, joka kannetaan maailman lasten auttamiseen. Pitkäjänteistä auttamistyötä voi tehdä ryhtymällä jonkin järjestön kuukausilahjoittajaksi.

Avun tarpeessa olevia ihmisiä on yhä enemmän myös kotikaupungissamme, ja siksi Tampereen seurakuntien Ruokapankissa maddalletaan avun saamisen kynnystä. Seurakunnissa aloitetaan avoimet ruokajaot 8. tammikuuta 2024. Jakelupisteistä saa kassin kuka tahansa avun tarpeessa oleva.

Jotta Ruokapankki voi auttaa vähävaraisia, se tarvitsee kipeästi lahjoituksia niiltä ihmisiltä, joilla on varaa auttaa. Auttaminen voisi tänä vuonna olla erityisen hyvä jouluteema. ♦

Joulukuu

TULEVAT PYHÄT 6.12.2023–7.1.2024

6.12. Itsenäisyyspäivä

Itsenäisyys kutsuu arvioimaan elämäntapojemme oikeutusta. (Jaak. 3:13–18)

10.12. Taivas keskellämme

Adventin viesti: Jeesus on jo keskellämme. (Luuk. 17:20–24)

17.12. Johannes Kastajan päivä

Jos Johannes olisi GPS:n ääni erämaassa, mitä hän tänään sanoisi? Jos mahdollista, tee u-käännös! (Joh. 1:19–27)

24.12. Jouluaatto

Maria, tietäjät, enkelit. Kaikki ovat vasta matkalla, sillä seimi on vielä tyhjä. (Jes. 9:1–6)

25.12. Vapahtajan syntymä

"Tämä on merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa seimessä." (Luuk. 2:1–20)

26.12. Musa kourassa?

Vakaumuksen vuoksi kivitetty. (Ap. t. 6:8–7:60)

31.12. Vuodet juoksevat

Aika ei kulu. Se täyttyy. (Saarn. 3:1–8)

1.1.2024 Uuden edessä

Jeesus lupaa: "Edessäsi on nyt avoin ovi, minä olen sen avannut." (Ilm. 3:7–8)

6.1. Loppiainen

Jeesus on taivaan tähtien Herra. (Matt. 2:1–12)

7.1. Kasteen lupaus

Vesi kastemaljassa kimmeltää – ja vedessä Jumalan Sana. (Luuk. 3:15–22)

Minun ääneni -hankkeen avoimet joululaulajaiset torstaina 7.12. kello 13 Vanhassa kirkossa

VAPAUDEN MITTARI

Itsenäisyyttä, vapautta, onnellisuutta tai rikkautta on vaikea mitata. Yksi mittari on kuitenkin ylitse muiden: valinnan vaihtoehtojen määrä. Köyhällä ei ole mahdollisuutta valita, laittaako lapsensa kouluun vai töihin. Turvaton ei voi valita, työntääkö tuntematon rajavartija hänet rajan yli portin kilahtaessa kiinni selän takana. Sodan keskellä, pommien räjähdellessä ei voi valita. Tästä olen tänään Jumalalle kiitollinen. Suomalaiseen elämään ja onneen sisältyy mahdollisuus tehdä itsenäisiä valintoja. Se on suurta vapautta.

PALSTAN TEKSTIT: **Matti Huotari**

Kuva: Oulun ev.lut. seurakunnat

HELMIT

On vapautta istua iltaa yksinensä ja tuntea, tutkia omaa sisintänsä.

Ja elää elämäänsä, ja elää elämäänsä.

On vapautta vaistota viesti suuremmasta ja olla kuin kaikua aina jatkuvasta.

Ja elää elämäänsä, ja elää elämäänsä.

Maailma on kaunis ja hyvä elää sille, jolla on aikaa ja tilaa unelmille.

Ja mielen vapaus, ja mielen vapaus.

Vexi Salmi

Kuva: Aarne Ormio

Messukylän seurakunnan tilat avataan kaikille pareille

Messukylän seurakunnan tilat ovat kaikkien avioliiton solmivien parien käytössä. Tampereen tuomiokapituli päätti asiasta istunnossaan keskiviikkona 15. marraskuuta. Asian valmistelijana ja esittelijänä toimi piispa Matti Repo.

Tampereen hiippakunta kertoo tiedotteessaan, että päätös oli yksimielinen. Esittelijän pohjaesitykselle tehtiin vastaesitys, jota ei kuitenkaan kannatettu. Päätökseen jätettiin yksi eriyvä mielipide.

Messukylän seurakuntaneuvostolle tehty aloite kirkon tilojen avaamisesta samaa sukupuolta olevien parien vihkimiseen jakoi seurakuntaneuvostoa sen kokouksessa 31.8.2023.

Kirkkoherra Juha Itkosen päätösesitys sai aloitteen mukaisen vastaesityksen, joka voitti seurakuntaneuvoston äänestyksessä 10–6. Koska seurakuntaneuvoston enemmistö ja kirkkoherra olivat asiasta eri mieltä, asia siirtyi Tampereen hiippakunnan tuomiokapitulin päätettäväksi.

Tuomiokapitulin päätöksessä todetaan, että "seurakuntien on syytä vahvistaa viestiä, jonka mukaan jokainen on tärkeä ja Jumalalle yhtä rakas. Siksi on myös edettävä sitä kohti, että kaikki avioliitollaan Jumalan siunausta pyytävät voidaan vihkiä kirkollisesti".

Tuomiokapitulin tiedotteessa todetaan, että kyseessä on päätös tilojen käytöstä. Kirkollisesta avioliittoon vihkimisestä päättää kirkolliskokous.

Messukylän seurakunta on nyt Tampereella kolmas seurakunta, jonka tiloissa samaa sukupuolta olevat parit pääsevät vihille. Tampereella vihittään samaa sukupuolta olevia pareja myös Tuomiokirkkoseurakunnan ja Harjun seurakunnan kirkoissa.

Messukylän seurakuntaneuvoston varapuheenjohtaja **Arttu Vuori**, yksi aloitteen tekijöistä, on iloinen päätöksestä.

– Päätös on tärkeä ennen kaikkea yhdenvertaisuuden puolesta. Meillä aloitteen tekijöillä oli tavoitteena antaa jokaiselle ihmiselle sukupuolesta riippumatta mahdollisuus tulla vihityksi seurakuntamme tiloissa, koska "suurin niistä on rakkaus", sanoo Arttu Vuori.

– Ymmärrän asian olevan myös monelle vaikea erilaisten raamatuntulkintojen vuoksi. Toivon kuitenkin vahvasti, että voimme tästä kulkea yhdessä eteenpäin, sillä kirkolla on mahdollisuus olla kaikessa moninaisuudessaan yhtenäinen.

Myös Messukylän kirkkoherra **Juha Itkonen** toivoo, että tästä voidaan jatkaa sovussa eteenpäin.

– Tuomiokapituli on päätöksensä tehnyt ja sen mukaan elämme. Ymmärrän, että päätös oli samaan aikaan monelle seurakuntalaiselle toivottu ja toisille pettymys. Toivon, että seurakunnassamme – kuten myös kirkossamme ja koko yhteiskunnassa – voimme elää siten, että kaikille on tilaa ja keskitymme enemmän niihin asioihin, jotka meitä yhdistävät kuin niihin, jotka erottavat, sanoo Itkonen. ♦

Kaarina Lehtisalo

6 kysymystä

Rukouspyynnössä ihminen tuo tilanteensa Jumalan eteen. Esirukoilija toimii ihmisen ja Jumalan välisenä välittäjänä ja tukea kaipaavan puolesta puhujana.

Kuuluuko rukousaiheissa seurakuntalaisten ääni?

Pyyntöjä rukoilla toisen ihmisen, ihmisryhmän tai asian puolesta saapuu seurakuntiin monia reittejä pitkin. Niitä voi laittaa kirkoissa oleviin laatikoihin tai lähettää verkkolomakkeella. Työntekijät saavat niitä sähköpostitse ja kohdatessaan ihmisiä.

– Pienryhmistähän aiheita saatetaan ihan tietoisesti pyytääkin, jotta esirukouksessa kuuluisi seurakuntalaisten ääni, huomauttaa jumalanpalveluselämän aineistojen asiantuntija **Kirsi Erkama** Kirkkohallituksesta.

Tampereen seurakuntiin pyyntöjä tulee verkon kautta noin sata viikossa. Esimerkiksi välillä 30.10.–8.11. esirukousta oli kaivattu 744 kertaa; osa pyynnöistä voi tosin olla samoja.

Esimerkiksi Kalevan kirkon messuihin ja Aamurukouspiiriin tulee monenlaisia rukouspyyntöjä. Sotiin liittyvät rukouspyynnöt ovat viime aikoina lisääntyneet. Moni toivoo, että rukoiltaisiin Lähi-idän kriisin ja Ukrainan sodan loppumisen puolesta. Vakituksia rukousaiheita ovat terveys, lapset ja rahahuolet.

Tampereen seurakuntiin tulleet esirukouspyynnöt lukee messussa vuorossa oleva liturgi. Hän tekee niistä yhteenvedon luettavaksi.

Aleksanterin kirkon rukouslaatikoihin tulevia rukouksia luetaan torstain viikkomessussa, mutta joku voi myös toivoa pyyntönsä luettavaksi sunnuntain kello kymmenen messussa, kertoo vahtimestari **Inkeri Skogster**.

– Pyyntöjä tulee tasaiseen tahtiin, kymmeniä viikossa, ja joskus puhelimitsekin. Kesällä ne voivat olla vieras-

kielisiäkin. On mukava, että ihmisiä voi palvella tälläkin tavalla.

1 Onko esirukouspyynnöistä tehty tutkimuksia, Kirsi Erkama?

– Tietääksemme esirukouspyynnöistä ei ole tehty tutkimusta. Mutta esimerkiksi esirukouksen merkityksestä sairaalle ihmiselle on FL, TM Martti Keinäsen väitöskirjatutkimus Itä-Suomen yliopistossa 8.6.2022: *Esirukoustoiminnan epäkohtiin puututtava rohkeammin*.

2 Onko huomattavissa piikkejä?

– Tästä ei meillä ole Kirkkohallituksessa tutkittua tietoa. Uskoisin kuitenkin, että isot kriisit ja uhat, esimerkiksi sota, pandemia ja luonnonkatastrofit näkyvät myös seurakuntalaisten esirukouspyynnöissä.

3 Millainen on valmiiksi mietittyjen rukousten ja pyyntöjen suhde?

– Esirukouksen tulisi olla ensisijaisesti seurakuntalaisen, seurakuntalaisen tai diakonin laatima rukous. Jos pappi laatii rukouksen, olisi hyvä, että seurakuntalaisten rukousaiheet tulevat esille.

– Kirkkokäsikirja tarjoaa virikkeitä rukousten sanoittamiseen, mutta sanamuotoja ei ole tarkoitus noudattaa orjallisesti. Esirukous on nimenomaan jumalanpalveluksen se vapaa rukous, jolloin olisi suotavaa, että tätä vapautta myös käytetään. Toimituksienkin esirukouksia voisi rohkeammin laatia yhdessä toimituksiin osallistuvien henkilöiden kanssa.

4 Pyritäänkö ja pystytäänkö ihmisiä ohjaamaan tuen lähteille?

– Esirukouspyynnöt tulevat seurakuntaan anonyymeinä, ja vaikka eivät tulisikaan, niin anonymiteetista on tärkeä pitää kiinni. Jos rukouspyyntö tulee kahdenkeskisessä keskustelussa esille, ollaan sielunhoidollisen keskustelun piirissä. Sielunhoidon prosesseihin kuuluu ohjaaminen muiden tarvittavien palveluiden piiriin.

5 Rukouspyynnöt voivat olla myös sekavia. Miten silloin voi edetä?

– Tunteemme ja ajattelumme ei ole aina loogista tai ristiriidatonta. Rukouksessa ihminen saa tuoda omat sekavatkin tilanteensa Jumalan eteen. Rukouspyyntöjä ei ole tarve arvioida. Ei ole myöskään tarpeen, että rukouksen laatija selostaa yksityiskohtaista rukouksen pyytäjän tilannetta tai ajattelua.

– Esirukouksen ajatus on rukoilla ihmisen tai ihmisten puolesta. Ei tarvitse välttämättä mainita sitä, minkä puolesta rukousta on pyydetty, sillä uskomme, että Jumala tietää aiheet muutenkin. Rukouksessa ei ole tarkoitus antaa Jumalalle toimintaohjeita, vaan kääntyä asioidemme kanssa Jumalan puoleen.

6 Saavatko papit koulutusta näiden käsittelyyn?

– Pappien koulutukseen kuuluu jumalanpalvelussisältöjen opiskelua, ja erilaiset rukoukset ovat osa tätä. ♦

Asta Kettunen

Tampereen seurakunnilta yhteensä 73 700 euroa kriisiapuun

Tampereen seurakuntien yhteinen kirkkoneuvosto myönsi Kirkon Ulkomaan-avulle 33 700 euroa hätäavustusta Itä-Afrikan ruokakriisiin.

Pahin kuivuus neljään vuosikymmenen on saanut Itä-Afrikan luisu- maan nälänhädän partaalle. Itä-Afrikan

alueella 37 miljoonaa ihmistä kärsii vältömästä ruuan puutteesta.

Suomen Lähetysseuralle myönnettiin 30 000 euroa Israel–Palestiina -kriisin uhreille. Lähetysseura tukee Itä-Jerusalemossa sijaitsevan Luterilaisen maailmanliiton omistaman Augusta Victoria -sai-

raalan toimintaa, jonne vakavasti sairaut potilaat tuodaan Länsirannalta ja Gazasta.

Lisäksi Lähetysseura tukee kirkkojen yhteistyöverkosto ACT-allianssin toimijoita, jotta nämä voivat vastata siviilien kasvavaan hätään Länsirannalla ja Gazassa. Tuki suunnataan muun muassa

FUSILLI-hanke ratkoo tulevaisuuden ruokajärjestelmiä

Ruoka on elämisen ehto, aivan olennainen osa jokapäiväistä elämäämme. Aika harvoin tulemme kuitenkaan mietti-neeksi, miten paljon tapahtuu, ennen kuin ravinto on lautasellamme. Missä ja miten ainekset on kasvatettu? Kuinka kaukaa ruoka on kuljetettu? Millaisia jälkiä luontoon syntyy ennen ruokailua ja sen jälkeen.

Näitä asioita pohditaan kansainvälisessä FUSILLI-hankkeessa, jonka tavoitteena on kehittää ja toteuttaa kaupunkien ruokajärjestelmiin kestäviä ratkaisuja. Toimivassa ruokajärjestelmässä tuotetaan, jalostetaan ja kulutetaan terveellistä ruokaa ympäristöä ja luonnonvaroja säästäen.

Tampereen ammattikorkeakoulussa FUSILLI-hanke on osa restonomeiksi eli matkailu- ja ravitsemisalalan ammattikorkeakoulututkintoa opiskelevien nuorten koulutusta, ja sitä on tehty näkyväksi TAMKin muille opiskelijoille. Hankkeen periaatteet on viety osaksi opiskelijaelämää luontevasti muun muassa pop up -ruokatahtumien myötä.

Tarjolla on ollut planetaarisen ruokavali- on aiterioita, jotka ovat paitsi terveellistä syötävää, myös kestävästi tuotettuja – hyväksi ihmisille ja planeetalle.

– Opiskelijat ovat suunnitelleet plane- taariset menut, ja tarjolla on ollut muun muassa maa-artistikkakeittoa, moussa- kaa, pastaa ja papusalaatteja, kertoo **Sanna Luoto**, TAMKin palveluliiketoiminnan lehtori ja FUSILLI-hankkeen asiantuntija.

Planetaarisen ruokavali- on ateriat ovat saaneet TAMKin kampuksen opiskelijoil- ta hyvää palautetta.

– Opiskelijat ovat kommentoineet, et- tä ”kampusruokailun pitäisi olla tällaista ai- na”. Ja tämä palaute on osaltaan myös vai- kuttanut siihen, miten kampusruokailua kehitetään, kertoo Luoto.

Pienetkin muutokset ja innovaatiot voi- vat siis sysätä asioita eteenpäin ja viedä ruo- kajärjestelmiä parempaan suuntaan. Juuri tämä onkin hankkeen tavoitteena.

Kestävyys on asiakkaillekin houkutteleva vaihtoehto

Useimmat TAMKin restonomiopiskelijat suuntaavat tulevaisuudessa matkailu- ja ra- vitsemisalalan asiantuntijatehtäviin. He ovat avainasemassa, kun kestävä ruokailun va- lintoja tulevaisuudessa tehdään.

Kestävä ruokajärjestelmän periaatteet tulevat FUSILLI-hankkeen aikana tutuiksi useammalle vuosikurssille, sillä hankkeen piirissä ehtii olla toimintavuosina 2020–2024 noin 300 opiskelijaa.

– FUSILLI-hanke kannustaa mietti- mään ruuan alkuperää, sitä, miten ruoka- valintojen kautta kytkedymme muuhun maailmaan, toisiin ihmisiin, muihin lajei-

Kuvat: Hannu Jukola

Ensimmäisen vuoden restonomiopiskelijat harjoittelevat TAMKin Catering Studion tiloissa ruuan valmistusta, kattausta ja tarjoilua. Opinnot kestävät 3,5 vuotta, joten FUSILLI-hankkeen piirissä on samaan aikaan usean vuosikurssin opiskelijoita.

Sanna Luoto on Tampereen ammattikorkeakoulussa palveluliiketoiminnan lehtori ja FUSILLI-hankkeen asiantuntija.

hin ja ekosysteemeihin. Opiskelijoilta edel- lytetään systeemiajattelua: miten hankin- nat tehdään, millaisia ovat tarjoilun käy- tännöt, miten menu suunnitellaan ja ruo- kaa markkinoidaan, kertoo Luoto.

Palvelualalla tähdätään luonnollisestikin parhaaseen mahdolliseen asiakaskokemu- seen. Kestävästä ruokailusta onkin tehtävä myös asiakkaille houkutteleva ja mieluista.

Asioita muutetaan myönteisen kautta

Ruokajärjestelmien muuttaminen ei ole ai- van yksinkertainen tehtävä, vaan se vaatii muutoksia ajattelutavoissa. Sanna Luoto sa- nookin, että haasteet voivat tuntua isoilta.

– Kukaan ei pysty isoon muutokseen yk-

sin, tämä haastaa myös meitä kouluttajia. Mutta yhdessä voimme pitää yllä toivei- kuuden ajatusta, että asioita voi muuttaa, sanoo hän.

Luodon mukaan FUSILLI-ajattelussa ei tehdä jyrkkää vastakkainasettelua eläinpe- räisen ruuan ja kasvisravinnon välille.

– Ruokajärjestelmää kehitetään posi- tiivisen kautta. Kannustetaan käyttämään kasviksia, mutta ruokavali- onsa voi olla myös eläinperäistä ruokaa. Eläinperäiset tuotteet voivat olla osa kotimaista ruoka- tuotantoa ja huoltovarmuutta.

Hanke myös herättää pohtimaan, miten ravintola-ala ja kuluttajatkin voisivat tulla lähemmäs tuottajaa.

– Lyhyellä ruokaketjulla on merkitys- tä muutenkin kuin logistiikan kannalta, se tuo lähemmäs yhteyden ruuan alkutuotan- toon, yhteyden maahan. Yhteys viljelyyn ja ruuan kasvattamiseen on monilla katken- nut, sanoo Luoto.

– Meidän pitää uudelleen rakentaa ruu- an taju, ymmärtää, mistä ruoka tulee, ja mi- tä sen tuottaminen vaatii. Ryhmä TAMKin restonomiopiskelijoi- ta vieraili lokakuussa Tampereen seurakun- tien hävikkiruokaravintola Kierrossa Neka- lassa osana Kestävät ruokavali- on -kurssia. TAMK toimii myös yritysmentorina ravin- tola Kierrolle tukien asiantuntijan roolissa kestävä ruokajärjestelmän ja hävikin hyö- dyntämisen kehittämisessä.

Sanna Luodon mukaan Kierto onkin esimerkki ravintolasta, jonka toiminta on vastuullista monella tasolla.

– Ravintola Kierto valmistaa aterioita hävikkiruusta, antaa mahdollisuuksia työ- kokeiluun ja työllistymiseen, ja tarjoaa hin- naltaan edullisen lounaan, mikä on hyvin tärkeää sosiaalisen kestävyuden ja osalli- suuden näkökulmasta, sanoo Luoto.

– Kierto haastaa ajattelemaan, miten ravitsemisalalla asioita ratkotaan. Kestävä ruoka kuuluu kaikille. ♦

Kaarina Lehtisalo

Lisää: siltalehti.fi

FUSILLI-HANKE

- Fostering the Urban food System Transformation through Innovative Living Labs Implementation
- EU:n Horizon2020-ohjelman rahoittama hanke 2020–2024
- Mukana 12 eurooppalaista kaupunkia
- Suomesta mukana Tampereen kaupunki, TAMK, Ahlman ja Ekokumppanit
- Tavoitteena edistää kestävää kaupunkiruokajärjestelmää

ruokaan, puhtaaseen veteen, lääkkeisiin, terveyspalveluihin ja psykososiaaliseen tukeen.

Lisäksi Tampereen seurakuntien yhteinen kirkkoneuvosto myönsi 10 000 euroa Suomen Lähetysseuralle kotinsa menettäneiden kristittyjen perheiden auttamiseen Pakistanissa.

Kuva: LWF/Albin Hillert

Augusta Victoria -sairaala on erikoistunut muun muassa syöpä- ja munuaistautipotilaiden hoitoon.

Tuomiokirkkoseurakunta päätti:

Jumalanpalvelus-uudistuksessa otetaan aikalisä

Tuomiokirkkoseurakunta jatkaa jumalanpalveluselämän kehittämistä ensi vuonna. Seurakuntaneuvosto päätti kokouksessaan 26. lokakuuta, että jumalanpalvelusten sisältöihin ja käytännön toteuttamiseen liittyvät linjaukset tehdään kevään 2024 aikana, ja niistä päätetään viimeistään vuoden 2025 toiminnan suunnittelun yhteydessä.

Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnassa aloitettiin syksyllä 2022 messuhanke, jonka tarkoituksena oli kehittää seurakunnan alueella toteutettavia jumalanpalveluksia.

– Tavoitteena on löytää keinoja sille, että jumalanpalvelukset olisivat muuttuvassa toimintaympäristössä kutsuvia ja saavutettavia. Käytännössä tämä tarkoittaa messujen profiilointia ja sisällöllistä kehittämistä. Jumalanpalveluksella on edelleen merkitystä, mutta toteuttamistavat monimuotoistuvat, sanoo Tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoherra, tuomiorovasti **Olli-Pekka Silfverhuth**.

Seurakuntaneuvosto hyväksyi jo kesäkuussa äänin 9–8 uuden jumalanpalvelussuunnitelman, jonka noudattaminen oli tarkoitus aloittaa vuoden 2024 alussa. Tuomiokirkkoseurakunta aikoi muun muassa porrastaa sunnuntaina järjestettävät jumalanpalvelukset. Ajatuksena oli, että vuoden 2024 alusta lähtien messut alkaisivat Tuomiokirkossa kello 10, Kalevan kirkossa kello 12 ja Aleksanterin kirkossa kello 17.

Aleksanterin aamumessusta ei haluta luopua

Messujen alkamisaikojen porrastamista kuitenkin vastustettiin useissa aloitteissa. Etenkään Aleksanterin kirkon aamumessun lopettaminen ei ole kaikkien mieleen.

Tuomiokirkkoseurakunnan seurakuntaneuvoston jäsen **Tiina Eskelinen** ei pidä messujen porrastamista Aleksanterissa hyvänä ajatuksena.

– Messujen porrastus aamusta iltaan olisi radikaali muutos, ja se on herättänyt seurakuntalaisissa hämmennystä ja mielipahaa.

Aleksanterin kirkko on näkyvä ja keskeinen kirkko, joka kokoaa sunnuntaiaamuisin paitsi uskollisia seurakuntalaisia, myös satunnaisia kaupunkiin tulevia matkailijoita.

– Pyhäpäivän pyhittäminen jo aamusta on heille, niin kuin valtaosalle kristikuntaa, perinnettä kannatteleva voimavara, ei vain kaipuuta johonkin menneeseen, vakuuttaa Eskelinen.

Hänen mukaansa aamumessujen lopettaminen merkitsisi myös tutun messuyhteisön hajottamista.

– Monille ihmisille kohtaukset messussa ja sen jälkeen kirkkokahveilla merkitsevät osallisuutta, mahdollisuutta löytää ystäviä sekä jakaa iloa ja suruja muiden kanssa.

Toteutuessaan porrastus heikentäisi saavutettavuutta ja esteettömyyttä erityisesti ikäihmisten ja liikuntarajoitteisten kohdalla.

Eskelinen korostaa, että Pyynikin seu-

Kuva: Jussi Pennanen

Joukko Aleksanterin kirkon aktiiviseurakuntalaisia vastustaa kello 10 alkavan aamumessun lakkauttamista.

rakuntalaiset eivät ole vastustaneet messujen kehittämistä.

– Aleksanterissa on otettu avosylin vastaan Tuomasmessut, Hiljaisuuden messut ja Kelttimessut. Iltamessuja kaipaaville on muuallakin Tampereella vaihtoehtoja, muun muassa Varikkomessu ja Taizé-messu Pispalan kirkolla sekä Vanhan kirkon Saatenkaarimessut.

Tiina Eskelisen mielestä Aleksanterin kirkon vahva vapaaehtoistoiminta on nyt uhattuna.

– Into toimia on kokenut kolauksen, kun näitä uudistuksia on pyritty toteuttamaan

seurakuntalaisia kuulematta, saatikka, että heitä olisi otettu mukaan suunnitteluun.

Seurakuntaneuvosto on nyt päättänyt ottaa aikalisän jumalanpalveluselämän kehittämiseksi.

– Kesän ja alkusyksyn aikana kävi selväksi, että jumalanpalvelusten kehittäminen edellyttää vielä yhteistä ajattelua ja puhumista sekä sisältöjen miettimistä. Uudistuksen tavoitteet ovat edelleen samat. Niihin pääseminen edellyttää kuitenkin seurakuntalaisten osallistamista, miettii Silfverhuth. ♦

Kirsi Airikka

Vatialan siunauskappeli suljettiin

Vatialan siunauskappeli suljettiin sisäilmaongelmien vuoksi joulukuun alussa. Tulen peruskorjauksen vuoksi rakennus on pois käytöstä yli kahden vuoden ajan.

Vatialan kappelin sisäilmaa selvittävä raportti valmistui lokakuun lopussa.

Selvityksen perusteella Tampereen seurakunnat päätti sulkea rakennuksen odottamaan tilojen peruskorjausta. Vatialan kappelirakennuksessa on kaksi kappelia, iso kappeli ja pieni kappeli.

Peruskorjauksen on määrä alkaa alkuvuonna 2025. Vatialan kappeli olisi jälleen käytössä arviolta keväällä 2026.

Vuonna 1960 valmistuneessa kappelissa on vuosittain siunattu 400–450 vainajaa.

Vatialan vainajien siunaukset toimitaan kahden seuraavan vuoden aikana

muissa Tampereen seurakuntien kappelissa ja kirkkoissa.

Mahdollista on myös vainajien siunaaminen haudalla. Niitä toimitetaan Tampereella noin kymmenen vuodessa. Vuonna 2020 koronarajoitusten aikaan määrä oli moninkertainen.

– Haudalla siunaaminen ei ole mikään uusi asia. Oikeastaan kyse on vanhasta perinteestä, joka oli käytössä ennen kuin siunauskappelit yleistyivät, kertoo vs. johtava kappalainen **Anne-Maarit Rantanen** Messukylän seurakunnasta.

Rantasen mukaan toive haudalla siunaamiseen on usein omaisten päätös. Siihen on voitu päätyä monesta syystä.

– Joillakin mielessä on ollut suvun perinne, joillakin taas käytännön järjestelyt.

Rantasen kokemuksen mukaan haudalla siunaaminen ei sovellu silloin, jos saatavaksi on suuri.

– Hautausmaillamme ovat haudat lähekkäin, jolloin suuri määrä ihmisiä ei pääse helposti kuuloetäisyydelle. Sääolosuhteet voivat olla hyvinkin vaihtelevia, mutta Suomessa olemme kyllä tähän tottuneet.

Haudalla siunaamisen kaava on samanlainen kuin kappelissa, ja myös virret lauletaan haudalla.

– Jokainen siunaus on omanlaisensa, mutta itse olen kokenut haudalla siunaamisen rauhoittavana ja kauniina, koska läheisen ihmisen saattaminen viimeiselle matkalle saa siinä päätöksen, miettii Rantanen. ♦

Kirsi Airikka

Kuva: Aava Antinen

Arkkitehti Viljo Revellin suunnittelema Vatialan kappeli kuuluu Suomen modernin arkkitehtuurin tunnetuimpiin rakennuksiin.

Yhteyttä ja toivoa maailman tilanteeseen

Taidemaalari Annukka Laineen näyttely *Armon ja toivon kuvia* on esillä Tampereen ortodoksisen seurakunnan Suvantotilassa.

– Näyttely on jatkoa Helsingin tuomiokirkon kryptan ja Tampereen Seurakuntien talon näyttelyille – tosin pienemmässä muodossa. Maalauksia on 12. Olen ammentanut teoksissa jakamattoman kirkon yhteisestä kuvaperinnöstä, kertoo taiteilija, joka on viime vuosikymmeninä keskittynyt taiteessaan kristillisen elämäntutkimuksen ja sen perusteiden esille tuomiseen.

Näyttelyn taustalla ovat Laineen pyhiinvaellukset Pyhälle maalle, Bysantin alueelle ja Venäjälle sekä talkootyöt Valamon luostarissa.

Lisäksi osallistuminen vuosittain Ekuumeeniselle rukousvaellukselle eri kirkkoihin ja seurakuntiin Tampereella ovat vaikuttaneet Laineen maalausten syntymiseen.

– Toiveeni on rakentaa yhteyttä ja toivoa ekumeenisten kuvien kautta vaikeassa maailmanpoliittisessa tilanteessamme.

– Maalausteni sisällöissä tulee näkyväksi Jeesuksen, Rauhan Ruhtinaan syntymän ihme sisältäen myös viittauksen Pelastukseen ja Hänen merkitykseensä Messiaana, koko maailman Vapahtajana

– kuten enkelit jouluevankeliumissa luopaavat.

Armon ja toivon kuvia 31.1.2024 saakka Suvantotilan kahvilassa tiistaisin kello 14–17, Suvantokatu 10

Kuva: Annukka Laine

Annukka Laineen maalaus Jouluyön ihme on esillä Armon ja toivon kuvia -näyttelyssä.

Muistokonsertilla tukea Puistokoulun oppilaille

Pyhän Johanneksen Ritarikunta järjestää viime vuonna edesmenneiden jäsentensä teatterineuvos Esko Raipian ja Maija-Lee-na Raipian muistokonsertin sunnuntaina 10. joulukuuta kello 16 Tampereen Komediateatterissa.

Tapahtuma on hyväntekeväisyyskonsertti, jossa esiintyvät Raipioiden pitkäaikaiset ystävät Petra Karjalainen, Kai Hyttinen, Pasi Kaunisto, Seppo Mäki ja Aku Sajakorpi säestäjänään Juhani Mattila, Inga Sulin säestäjänään Juhani Ahola sekä Vokaaliyhtye Passion Ensemble.

Hyväntekeväisyyskonsertin tuotto lahjoitetaan erityisen tuen koulun, Puistokoulun, kulttuuri- ja virkistystoiminnan tukemiseen.

Liput 30 euroa Komediateatterin lipputoimistosta ja Lippu.fi

Kuva: Anna Parkkonen

Partiolaiset Kiira Ahlman, Viivi Wallander ja Saara Rauhala viihtyvät Harjusiskot-lippukunnan juhla-leirillä. Leiriateriat valmistettiin tiettenkin trangia-keittimellä.

Harjusiskot-lippukunta 70 vuotta: Partio tarjoaa yhteisön ja kivoja kokemuksia

Leiriläiset ja tavarat kyytiin sekä viime hetken vilkutukset. Lähdön hetkellä ilmassa on samaan aikaan innostuksen kihelmöintiä ja aavistus jännitystä. Aivan erityiset muistot jättävät juuri ensimmäiset matkat mummolaan, ulkomaille taikka partioleirille.

Tamperelaisessa Harjusiskot-lippukunnassa partio toimintaa on ollut jo reippaasti yli puoli vuosisataa. Tänä vuonna 70 vuotta täyttävä lippukunta on edelleen vetreä ja täynnä aktiivista toimintaa. Juhlavuoden kunniaksi lippukunta järjesti syksyllä juhla-leirin koko lippukunnan jäsenistölle.

Veera Vahtolampi oli vastuussa leirin johtamisesta.

– Minulta kysyttiin viime keväältä, haluaisinko johtaa lippukunnan juhla-leirin partiojohtajaperuskoulutuksen loppuyönä. Innostuin ja sitä kautta päädyin mukaan, kertoo Vahtolampi.

Partiojohtajaperuskoulutus on arvostettu kurssi, jossa tutustutaan omaan arvomaailmaan ja johtamiskäsityksiin sekä itseensä johtajana. Kurssi avaa paljon uusia mahdollisuuksia partiossa.

– Koen, että parasta tämän leirin johtamisessa ja ylipääntänsä johtamisessa partiossa on mahdollisuus päästä tarjoamaan eteenpäin niitä hienoja kokemuksia, joita on itse saanut nuorempana kokea, kiteyttää Vahtolampi.

Partiolainen ei vähästä hätkähdä

Monenlaisia hienoja kokemuksia pääsivät niin leiriläiset kuin johtajatkin Vaahtolammin johtamalla leirillä toden totta kokemaan.

Saapumisilta kului majoittumisen ja teltan pystyttämisen merkeissä. Aamun valjettessa tosin selvisi, että valikoitu teltpaikka oli kaukana ideaalista, koska teltaan oli valunut runsaasti vettä liepeiden alta. Partiolainen ei kuitenkaan vähästä hätkähdä. Sauna päälle, ja vaatteet sinne kuivumaan valvovan silmän alla.

Muutoin lauantai sujui ilman suurempia kummelluksia. Leirin ohjelmassa oli muun muassa aikakapseli kymmenen vuoden päähän, leirimerkin nikkarointia ja johtajien tunnistamista vuosien takaisista kuvista.

Leirillä mukana olleen sudenpennun, kahdeksanvuotiaan **Minea Lundellin** mieleen jäi kuitenkin jotain muuta.

– Sain olla mukana nostamassa Suomen lippua aamun lipunnostossa. Se ei kuitenkaan ollut ensimmäinen kertani. Olen nostanut lipun salkoon kesämökillä monta kertaa aiemminkin, kertoo Lundell.

Yhdeksänvuotiaan **Enni Sallisen** mieleen leiriltä jäivät herkullinen nachopelti ja lauantai-illan paljupulikointi.

Molemmat tytöt aloittivat partioharrastuksen Harjusiskoissa edellisenä syksynä. Leireillä he ovat ehtineet käydä ahkerasti. Juhlaleiri oli heille jo kolmas, mutta ei todellakaan viimeinen.

Iltapäivän odotettu aktiviteetti oli teeman mukaisesti kakukisa. Kisan tuloksena nähtiin toinen toistaan upeampia 70-vuotisjuhlakakkuja.

Ennen kenties kisan parasta osuutta eli omien luomusten syöntiä; arvovaltainen ja ammattitaitoinen tuomaristo maisteli kaikkia kakkuja. Tuomareina toimivat leirinjohtaja Veera Vahtolampi ja muonitusvastaava Heidi Pekonen. Kisa oli kaikkea muuta kuin totinen, ja se yhdisti eri-ikäisiä harjusiskoja hauska tavalla.

Partioyhteisössä viihtyvät monen ikäiset

Harjusiskojen yhteen puhaltamisen meininki ei lippukunnanjohtaja **Sini Mannisen** mukaan kuitenkaan jää yksittäiseen tapaukseen.

– Harjusiskot on mielestäni todella yhteisöllinen lippukunta. Eri ikäkaudet tulevat hyvin toimeen keskenään, ja välillä tuntuu, että johtajat ovat kuin lasten kavereita.

– Tämä on myös sellainen yhteisö, joka on ollut elämänsäni niin pitkään kuin muistan. Huomaan ottaneen paljon esimerkkiä vanhemmilta johtajilta, ja nyt toivon antavani sitä eteenpäin tuleville johtajille, tuumaa lippukuntaa vuoden 2023 alusta asti luotsannut Manninen.

Juhlaretken Manninen ajattelee olleen onnistunut ja harjusiskomainen. Erityisesti lauantai-illan iltanuotio ja sieniretki jäivät hänen mieleensä.

Harjusiskojen 70-vuotisjuhlinta ei jäänyt viikonlopun osalta vain juhla-reen. Sunnuntaina luvassa oli vielä Siivikkalan koululla järjestetty juhla, joka kokosi juhlasalin täydeltä ihmisiä juhlistamaan Harjusiskojen tähänastista taivalta.

Lippukunnalle tyypilliseen tapaan juhlassa musisoitiin, nähtiin hienoja esityksiä ja kiitettiin ansioituneita partiolaisia. Kenties mieleenpainuvimman osan juhlaa muodostivat kuitenkin veljeslippukunta Harjuveikkojen ja sisarlippukunta Tesoman Sinisiskojen tervehdykset. ♦

Maria Arro

Kirjoittaja harrastaa partiota Harjusiskoissa

HARJUSISKOT:

- Harjusiskot eli Hasi on Epilän, Pispalan ja Lielahden alueilla toimiva tyttölippukunta.
- Toiminnassa on kaksi laumaa, kolme seikkailijajoukkuetta, kolme tarpojavartiota, kolme samojavartiota sekä yksi vaeltajaryhmä.
- Lippukunnan jäsenmäärä on noin 160.
- Perustamisvuosi: 1953
- Taustayhteisö: Harjun seurakunta

Elämän suolassa rukoillaan ja jaetaan arkea yhdessä

Tampereen hiippakunnan Kasvun verso -palkinnon tänä vuonna saanut kristillinen arabiyhteisö Elämän suola on toiminut Tampereen seurakuntien suojissa jo seitsemän vuotta.

– Kun Suomeen tuli 33 000 pakolaista vuosina 2015–2016, mietimme eräässä seurakuntayhtymän yhteisössä, mitä voisimme tehdä heidän auttamiseksi, sanoo toimintaa aloittamassa ollut **Irkka Uskali**.

Ryhmän toiminnalle on yhä iso tarve. Yhteisön taustalla toimii Kristillisen arabiankielisen työn tukiyhdistys Suola ry.

– Tehtävämme on kokonaisvaltainen läsnäolo. Olemme silta suomalaisen yhteiskuntaan ja uskoon, kiteyttää arabiyhteisön tapaamisia Uskalin kanssa vetävä **Anneli Hukari**.

Yhteisöllä on tapaamisia pääsääntöisesti viikonloppuisin. Lauantaina vaihdetaan kuulumisia, juodaan kahvia ja herkutellaan Ruokapankin antimilla, joista riittää mukaan vietäväksikin.

Sitten rukoillaan ja luetaan Raamattua. Sunnuntaisin käydään Uuden Verson messussa Pispalan tai Hervannan kirkossa. Yhteistuumin on tehty metsäretkiä sekä matkattu Helsingin arabiankielisiin messuihin.

– Se on hyvää verkostoitumista. Voi löytää uusia ystäviä, sanoo Uskali.

Ensin naiset, nyt miehet

Suomeen tullee naisille ja lapsille pidettiin aluksi kerhoa Multisillan seurakuntakodissa. Myöhemmin kokoonnuttiin vastaanottokeskuksessa, mutta keskuksen sulkemisen myötä moni kävijöistä hajaantui ympäri maata. Sitten syntyi Elämän suola, jossa käy lähinnä miehiä.

– Miehet päättivät nimestäkin, joka arabian kielellä tarkoittaa samaa, Hukari kertoo.

Vetäjät ovat monin tavoin mukana miesten arjessa. Monet tilanteista liittyvät kieleen.

– Tavallisilla kauppareissuilla meitä ei tarvita. Miehet ovat hyvin omatoimisia, mutta esimerkiksi Kelan asioissa tarvitaan apua. Irkka on käynyt joidenkin kanssa kaupassa makutuomarina, koska Irkalla on hyvä maku vaateasioissa, Hukari mainitsee.

– Ei mene päivää, etten olisi yhteydessä johonkin yhteisön jäseneseen, hän lisää.

Toisinaan tapaamisia pidetään vetäjien kotona. Yhteisiä jouluperinteitäkin on ehtinyt muodostua, kuten osallistuminen Tesoman kirkon yömessuun.

– Joulupäivänä olemme sitten taas minun kotonani Kalkussa, Hukari sanoo.

Yhteisö voi olla uusi perhe

Elämän suolan paristakymmenestä 26–48-vuotiaasta miehestä suurin osa on kastettu kristityiksi.

– Nämä miehet ovat itse valinneet Jeesuksen seuraamisen. Tapaamme säännöllisesti, ja se on väkisinkin tehnyt meistä perheen. Eräs mies sanoi, että on menettänyt kaiken, perheen ja maansa, mutta on saanut synnit anteeksi ja Vapahtajan, Hukari kertoo.

Moni muukin asia yhdistää miehiä, kuten se, että toisinaan joku yhteisön jäsenistä saa karkotuspäätöksen. Osa ei halua

Tampereen hiippakunnan Elämän suola -yhteisölle myöntämään palkintoon kuuluva puu istutettiin syksyllä Pispalan kirkon pihaan. Irkka Uskali (vas.) ja Anneli Hukari ovat mukana arabimiesten pyhässä ja arjessa.

tulla julkisesti nähdä kristillisessä kontekstissa, kuten vaikkapa mediassa, koska perheet entisessä kotimaassa eivät hyväksy muslimista kristityksi kääntymistä.

Bilal Al-Guaifari ja Nareeman Hamad Ameen tulivat Suomeen kuutisen vuotta sitten.

– Irakissa en voinut lukea Raamattua. Kun sisko kuuli, että luen kurdinkielistä Raamattua, hän soitti isoveljelleni. Perhe hylkäsi minut, koska heidän mukaansa Jumala ei halua kristittyjä. Minä ajattelin, ettei Koraani ole Jumalan kirja, Hamad Ameen sanoo hiljaa.

– Suomessa luen Raamattua. Tämä on minun asiani. En pelkää enää. Ennen olin väsynyt ja vihainen. Nyt olen eri mies, hän jatkaa.

Kurdistanista tullut Al-Guaifari työskentelee siivoojana ja harrastaa näyttelemistä. Lielahden jouluvaelluksessa hän on yksi kuninkaista. Siitä, että työ Irakin armeijan upseerina kuuluu menneisyyteen, Al-Guaifari on silmin nähden huojentunut.

– Löysin sydämeni, kun tulin kristityksi. Nyt tunnen sisäistä rauhaa. Ennen nukuin ase korvan vieressä, hän tiivistää.

Hänenkin kohdallaan suku suhtautuu valintoihin ikävästi. Yhteydenpito vaatii salailua.

– Soitan Irakissa asuville teini-ikäisille lapsilleni kuuden aikaan aamulla, Al-Guaifari kertoo.

Elämän suolaa miehet kuvailevat hyväksi paikaksi rukoilemisen takia. Haastattelupäivänä Al-Guaifarin suomalainen kumppani on tuonut ryhmäläisille mokkapaloja. Tunnelma vaikuttaa iloiselta ja rennolta.

– Täällä käy kivoja ihmisiä, Al-Guaifari perustelee. ♦

Elisa af Hällström

Nareeman Hamad Ameeni iloitsee löytämästään rauhasta. "Vanhemmat hylkäsivät minut kristityksi kääntymisen vuoksi, mutta rukoilen kaikille hyvää", hän sanoo.

Bilal Al-Guaifari löysi Elämän suola -toimintaan muutama vuosi sitten.

Kuva: Emma Autili

Kuvat: Emil Bobyrev

”Uusi joululauluni kertoo, miten lämpö täyttää maan, ihmiset pitävät toisilleen ovea auki ja päästävät jonossa kiireisen edelleen. Tätä haluaisin nähdä joulussa enemmän”, toivoo Ilta.

LAULU AVAA TUNT

Tänä syksynä vilkas ja valoisa laulaja-lauluntekijä Ilta on ollut äänessä niin uudella levyllä, keikoilla kuin television *Elämäni biisi*-ohjelmassakin. Odotettu joulukonserttikierue on juuri alkanut ja vie kohti omaa joulua.

TEKSTI: **Outi Viitasalo** KUVAT: **Hannu Jukola**

M

onet tuntevat **Ilta**n vahvan äänen ja koskettavat laulut, mutta tämän syksyn *Elämäni biisi*-ohjelma toi hänelle suurimman yleisön.

Ilta:n uusi albumi ilmestyi syyskuun alussa, ja sen tiimoilta oli suunniteltu keikkoja koko syksyille.

– Kun Ylestä keväällä soitettiin, lähtisinkö mukaan sarjan yhdeksi solistiksi, piti kyllä miettiä managerin kanssa,

ILTA SILVA, O.S. FUCHS

- 26-vuotias
- Levytyssopimus 2016
- Muusikoksi Helsingin Pop & Jazz Konservatoriosta 2018
- Tähdet, tähdet -ohjelmassa 3. sija 2019
- Esikoisalbumi 2020, Iskelmä Gaalan Vuoden tulokas -voittaja
- Uuden Musiikin Kilpailun 3. sija 2021
- Valmistumassa kättilöksi, joka on toinen haaveammatti
- Tapasi puolisonsa spikeball-pelin parissa

"Ajattelen, että joku voi ehkä laulujeni kautta oivaltaa jotain, minkä olen itse oivaltanut."

MEITA JA SYDÄMIÄ

mahtuuko se mukaan. Mutta itse halusin pistää mahtumaan, Ilta muistelee hymyillen.

Hän kehuu kokemusta ja hienoa artisti- ja tekijäporukkaa. Kerran viikossa suorana esitettävä Elämäni biisi vaatii solisteilta kovaa ammattitaitoa ja joustavuutta.

– Ohjelman vieraathan tuovat esitettäväksi kappaleita laidasta laitaan. Ajattelin, että saan laulettavaksi balladeja ja suomalaisia herkkiä kappaleita, mutta eteen tulikin aika paljon rhythm & bluesia, Madonnaa ja Beyoncéta. Niitä piti todella treenata.

Heti maanantaina ryhdyttiin harjoittelemaan seura-

van ohjelman kappaleita. Ja yllätyksiä tuli.

– Kun joku vieras ei päässytkään mukaan, oma kappale vaihtui – minulla yhdessä jaksossa kolme kertaa!

Laulamaan ja pianon ääreen

Ilta kasvoi Jyväskylässä nelilapsisessa perheessä, myös muusikoksi. Musiikki oli luonteva osa perheen arkea.

– Äiti lauloi minulle pienestä asti kaikenlaisia lauluja, ja meillä musisoitiin paljon. En tajunnut, että se olisi jotenkin erikoista, ja edelleenkin ihmettelen, että hei, eikö kaikilla olekaan pianoa kotona, Ilta nauraa.

Nykyään Ilta tekee lauluja ja esiintyykin usein pianon ääressä.

– Halusin laulaa, mutta en netistä löytyvien karaoke-taustojen säestyksellä, joten opettelinkin samalla soittamaan pianoa. Kun eteen tuli hankalia sointuja, kysyin isältä ja äidiltä, ja he tulivat näyttämään.

Musiikkiluokka opetti lisää, laulutunnit alkoivat 12-vuotiaana, ja konservatoriossa Ilta puursi teoria-aineiden parissa.

Kuoroon Iltan persoonallinen ääni ei sopinut.

– Menin siskojen perässä lapsikuoroon, mutta pian ta-

➔
jusin, että ääneni kuului läpi. Lapset laulavat yleensä hennolla äänellä, mutta minä en osannut sellaista, vaan tuutasin täysillä. Tietysti sitten sanottiin, että pitäisi hiukan hiljentää. Ajattelin, ettei pidä, ja lähdin pois.

Omat laulajaihanteet löytyivät matkoilla ratsastustalille.

Äidin autossa kuunneltiin Whitney Houstonia, Céline Dionia, Aretha Franklinia tai gospellevyjä, Pekka Simojokea tai Juha Tapiota.

– Silloin ei vielä selattu kännykkää, vaan me istuttiin ja filisteltiin hyviä laulajia. Nykyään pidän myös Adelesta, Ed Sheeranista ja Beyoncé'n muhkeasta äänestä.

”Luotan siihen, että olen arvokas, olen syystä täällä, ja joku ohjaa minun askeleitani. Se tuo merkityksellisyyden tunteen.”

Cheek vei omalle uralle

Laulusta tuli Iltan instrumentti ja myöhemmin ammatti.

– Tajusin, mitä laululla voi tehdä. Muistan, miten 14-vuotiaana lauloin tilaisuudessa, jossa oli keski-ikäisiä ihmisiä, ja jotkut itkivät kuunnellessaan. Mietin, että vaikka olen näin nuori, ja nuo ovat kokeneet paljon enemmän, niin laulujen ja tulkinnan kautta pystyn koskettamaan heitä.

Ratkaiseva askel omalle uralle oli pääsy Cheekin levylle ja kiertueelle 18-vuotiaana.

– Managerini oli opiskellut aiemmin Jyväskylässä ja muisti minut sieltä. Hän kysyi, haluanko ryhtyä tekemään musiikkiuraa tosissaan, ja teimme sopimuksen. Samassa tallissa oli Cheek, joka etsi laulajaa yhdelle biisille ja halusi kuulla ääntäni. Sen jälkeen hän kutsui studioon, ja kappale *Sillat* nauhoitettiin.

– Se oli uskoton alku uralle. Alkoi hieno ja aika pitkä matka, pääsin kiertämään keikoille, ja olen kiitollinen kaikesta, mitä opin.

Lauluja omalle äänelle

Halu laulaa kaikille teki Iltasta omien laulujen tekijän.

– Mietin, mistä löydän lauluja, joissa ääneni pääsee lentämään. Tein ensin musiikkia eri tekijöiden kanssa, ja joka päivä syntyi jotain erilaista. Onhan minussa tietenkin monia puolia, mutta artistin pitäisi löytää oma visio ja pitää siitä kiinni. Siksi ryhdyin tekemään omia kappaleita.

– Ensin oli kuitenkin mietittävä, millaisia lauluja teen. Etsimällä oma tyyli löytyi.

Läheisiä teemoja Iltalle ovat tunteet, ihmisten tarinat, ihmissuhteet ja sydämen vointi, ja niistä hän laulaa mieluiten.

– Kaikki laulut eivät tietenkään kerro minun elämästäni. Aluksi laulunteko oli omien tunteiden purkamista, mutta nyt kuvittelen välillä, että olen toisen ihmisen kengissä, ja laulu syntyy siitä. Saan tehdä tarinoita kuten taidemaalarit tai elokuvantekijät!

Laulut syntyvät yleensä pianon ääressä.

– Usein mielessä on pieni idea, tunnetila tai jokin tapahtunut asia. Sitten alan soittaa ja laulaa yhtä aikaa. Minulle on tärkeää, että sävel ja sanat sopivat yhteen.

– Joskus idea syntyy juuri nukahtaessa. Puolisoni oli aluksi kärttyinen, kun aloin yöllä laulaa sanelimeen, mutta nykyisin menen toiseen huoneeseen, Ilta nauraa.

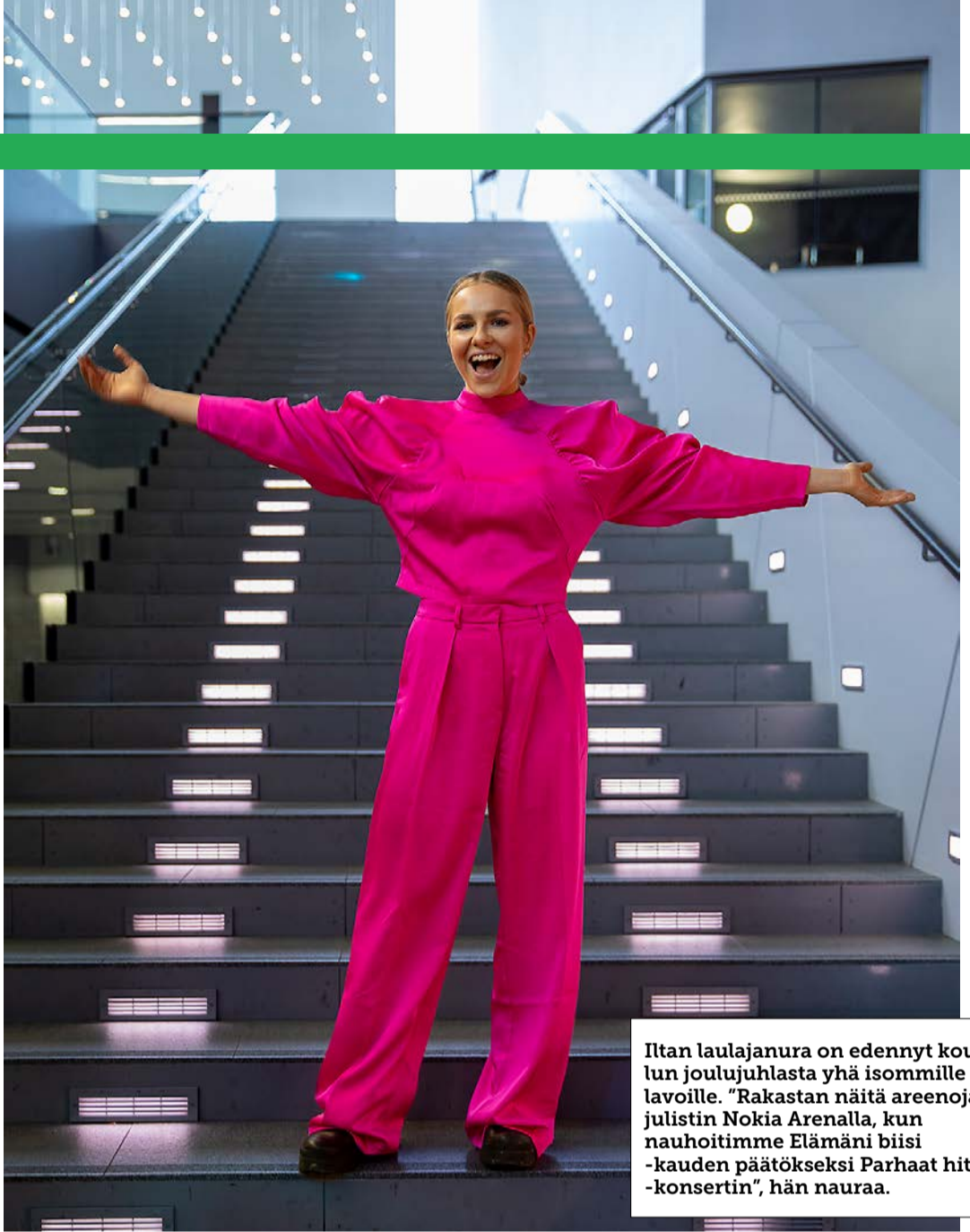
Laulut hiotaan valmiiksi Iltalle tärkeässä neljän hengen tiimissä. Muusikot Väinö Wallenius ja Lasse Piirainen olivat tuottajina jo ensimmäisellä levyllä.

– Toiselle levyllä tuli mukaan Kerttu Suonpää, johon tustuin opiskellessani Pop & Jazz Konservatoriolla. Kertun kanssa palloilemme tekstejä, mutta hän on myös iso musiikillinen tuki.

Omista kappaleista kuunnelluin on *Kelle mä soitan*, jolla Ilta sijoittui kolmanneksi Uuden musiikin kilpailussa 2021.

Merkitystä lauluista jokaiselle

Puhuvatko nuoren naisen laulut vain nuorelle naiselle?

Iltan laulajanura on edennyt koulun joulujuhlasta yhä isommille lavoille. ”Rakastan näitä areenoja, julistin Nokia Arenalla, kun nauhoitimme *Elämäni biisi* -kauden päätökseksi Parhaat hitit -konsertin”, hän nauraa.

Kuitenkin esimerkiksi Spotifyn tilastot kertovat, että Iltan lauluja kuuntelevat 15–60-vuotiaat.

– Se on arvokasta. Haluan edelleen laulaa jokaiselle, iästä riippumatta.

– Ajattelen, että joku voi ehkä laulujeni kautta oivaltaa jotain, minkä olen itse oivaltanut. Kun tunnen jotain, niin tunnen sen ulos enkä pidä asioita sisällä.

Iltan elämän pohjana on oma vakaumus, eikä gospel ole vierasta.

– Luotan siihen, että täällä on jotain suurempaa, joka pitää minusta huolta. Täällä on toivoa ja valoa.

– En erottele lauluja johonkin tyyppiin, mutta koska teen kappaleita omasta ajatusmaailmastani, uskoni näkyy myös niissä.

Perheen ja läheisten lisäksi tärkeintä elämässä on merkityksellisyyden tunne, Ilta pohtii.

– Se, että saan olla juuri sillä paikalla, missä minun pitää olla. Yksikään päivä ei ole sattunutta, eikä yksikään käännekohta elämässä tapahdu ilman suurempaa merkitystä. Sen avulla pystyy kantamaan sekä hyvät että huonot kokemukset. Uskoni vuoksi minulla on sellainen luottamus, että jos joku ovi menee kiinni, niin mietin, että mitähän tälle mun elämälle nyt keksitään.

– Luotan siihen, että olen arvokas, olen syystä täällä, ja joku ohjaa minun askeleitani. Se tuo merkityksellisyyden tunteen.

Ole rohkeasti se mikä olet

Ilta pohtii nykyhetken nuoren ihmisen elämää hiukan huolissaan.

– Onhan täällä aikamoinen paine kaiken kanssa, ulkonäön, menestyksen ja sen, miltä elämä näyttää ulospäin. Erityisesti somen kautta voimme kertoa juuri ne asiat, jotka haluamme. Moni on täällä aika isossa pinteessä, mistä mielenterveystilastotkin kertovat.

– Olen muistuttanut itselleni, että vaikka ura on ihana, en jaksaisi ilman näitä ihmisiä ja rakkautta ympärilläni. Tällä perspektiivillä ura, paineet ja menestyskin pysyvät elämässä oikeassa suhteessa.

Sukupuolten välisen erottelun voi huomata edelleen, myös musiikkimaailmassa, mutta Ilta on valinnut tietoisesti linjan.

– Jos joku kohtelee minua eri tavoin kuin miestä siksi,

että olen nuori nainen, pidän sitä epäkypsänä ja vanhanai-kaisena. Haluan astua esiin rohkeasti omana itsenäni. Tärkeintä on, että me naiset pidämme toistemme puolta ja tujaamme, miten upeita ja voimakkaita olemme.

Ole rohkeasti se mikä olet, on viesti, jota Ilta haluaa tuoda esiin lauluissaankin.

– Tästä haluaisin tehdä kappaleen. Minua rohkaisi jo oma äiti, ja sitä kannustusta tarvitsevat kyllä kaikki sukupuolet!

Kun itsekritiikki vaivaa, Ilta muistaa omaa lauluaan *Täällä mä oon*.

– Kaikesta huolimatta olen tässä edelleen, ja olen ylpeä itsestäni ja rohkea, kun uskallan taas lähteä eteenpäin.

Ilta on jo menestynyt urallaan, mutta haaveet koskevat koko elämää.

– Haaveilen pitkästä urasta, se olisi hienoa. Mutta vaikka uralla pitää olla kunnianhimoinen, haaveilen myös, että voisinkin elää hyvää arkea, olla onnellinen jokapäiväisessä elämässä.

Joulu on monien tunteiden lauluja

Joulun lähestyessä Ilta tuntee olevansa jouluihminen.

– Kun pimenee, on ihanaa tietää, että se valo ja tuike, korvapuustit ja piparkakut ovat tulossa!

Ennen juhlaa yleisön odottama joulukonserttikiertue vie ympäri maata. Useimmissa konserteissa on mukana myös gospelkuoro, ja kiertueen loppupuolella, myös Tampereen konsertissa, lisäksi tenori Akseli Ferrand.

– Marraskuussa julkaisin oman joulukappaleen, *Tää aika vuodesta taas*. Se ja viimevuotinen ovat mukana ohjelmassa, samoin tietysti rakkaat klassikkolaulut.

– Gospelkuorojen kanssa esitetään vähän räväkempiä lauluja. Tunteet saavat vaihdella, sillä jokaisella on omat joulumuistonsa.

Jouluksi ja tammikuuksi Ilta lähtee lomalle puolisonsa toiseen kotimaahan, Costa Ricaan.

– Suomessa olen joskus kokenut, että olen vähän liian ulospäin suuntautuva ja suuria tunteita ilmaiseva. Mutta menkääpä Latinalaiseen Amerikkaan, siellä kaikki ovat sellaisia! ♦

Iltan joulukonsertti 18.12. kello 19

Aleksanterin kirkossa. Liput alk. 32,00 € lippu.fi

Kuva: Tuula Vartainen

Marhaban on ihmisten ja kulttuurien kohtaamispaikka, jossa tapahtuu jatkuvasti monenlaista.

Vuoropuheluun etsitään reittejä kohti rauhaa

Mitä rauha merkitsee meille, ja mitä Tampereella voidaan tehdä rauhan eteen? Mitä olisi hyvä tietää uskontorauhasta? Näitä kysymyksiä pohditaan Kalevan kirkon Marhaban-keskuksessa torstaina 7. joulukuuta kello 14–16.

Pöydissä on mahdollista päästä keskustelemaan tilanteista Ukrainassa, Gazassa ja Afganistanissa. Tavoitteena on myös päästä oppimaan toinen toisiltaan.

– Pääpaino on keskustelulla, ei alustuksilla. Pöydissä on kui-

tenkin noilta alueilta tulevia kertomassa aiheesta, kertoo Marhaban-keskuksen toiminnanohjaaja **Maria Haapavaara**.

Kello 15 vietetään hiljainen hetki konfliktien uhreille. Tilaisuudessa voi jättää myös rukouspyyntöjä.

Ikäihmiselle voi lahjoittaa kukkatervehdyksen

Ole joulupukkina seniorille -hyväntekeväisyyskampanja on taas meneillään. Kampanja tuo tänä vuonna erityiskiitoksen ja jouluiloa sotiemme veteraaneille pääkaupunkiseudulla sekä Lahden, Tampereen ja Turun seuduilla.

Kotona Asuen Seniorihoidon kampanjassa kuka tahansa voi kukkalahjan antamalla tuoda ikäihmisten jouluun tunteen välittämistä ja arvostusta.

”Olemme todistaneet yhä uudelleen senioreiden aitoa liiku-

tusta siitä, että tuntematon lahjoittaja on ajatellut juuri heitä. Myös työssämme osana ikäihmisten arkea havaitsemme jatkuvasti, miten pienillä teoilla on suuri vaikutus. Toivommekin, että kampanja saa jälleen liikkeelle suuren joukon lahjoittajia”, sanoo Kotona Asuen Seniorihoidon toimitusjohtaja **Tuomas Kauppinen**.

Kukkalahjoja voi ostaa kampanjaan osallistuvista kukkaliikkeistä ja niiden verkkokaupoista. Liikkeessä asioidessa valitaan

kortti, johon on kirjoitettu valmiiksi lahjoituksen saajan etunimi ja ikä. Lahjan antaja voi kirjoittaa oman joulutervehdyksensä vastaanottajalle. Mukana kampanjassa on lähes sata kukkaliikettä.

Ole joulupukkina seniorille -kampanja on tuonut jouluiloa vuosittain jopa 12 000 seniorille. Kukkatervehdyksiä voi ostaa 19. joulukuuta asti.

Lisätietoja: kotonaasuen.fi/ole-joulupukkina-seniorille

Koskikeskuksen apteekki

Tervetuloa!

Koskikeskus 1. kerros, Koskenrannan käytävä
Hatunpään valtatie 1, 33100 Tampere
Puh. 050 516 0729

www.koskikeskuksenapteekki.fi

Avoinna:

Ma-pe 9–20

La 10–18

Su 12–18

Täällä Pohjantähden alla
PETRI LAAKSONEN
ITSENÄISYYSPÄIVÄKONSERTTI

YLÖJÄRVEN KIRKKO
KE 6.12. KLO 16.00

LIPUT 20€
ENNAKKOON LIPPU.FI
SEKÄ OVELTA TUNTIA ENNEN

**TAMPEREEN
RAUHANYHDISTYS RY.**

Nekalankulma 1, Tampere

**Seurat
pääsääntöisesti
keskiviikkoisin ja
lauantaisin klo 19
sekä sunnuntaisin
klo 16 ja 18.**

Ajantasaista toimintakalenteria
ylläpidetään internetsivuilla,
joista seurat on
myös kuunneltavissa:
tampereenrauhanyhdistys.fi

**Raamattu rakkaaksi
-raamattukoulu**

tammikuusta 2024 alkaen Kansanlähetyksen Lähetykskodilla (Hämeenpuisto 41, Tampere). Starttina 6.–7.1. Raamatun punainen lanka.

Lisätietoja: hameenkl.fi/raamattukoulu tai puh. 040 960 3690. Tule mukaan!

Järjestäjät: KL-opisto ja Hämeen KL

Ev.lut. kirkon
lestadiolainen herätysliike
ESIKOISET

Adventtitapahtuma 10.12.
Messu Messukylän kko klo 10
Sitten Uudenkylän srk-talolla
Joulupuuro+myyjäiset
Klo 13 kauneimmat joululaulut

Tervetuloa!
Uudenkylän srk-talo
Ali-Huikkaantie 13b, Tre
kts. www.esikoiset.fi

Herättäjä-Yhdistys
su 17.12. klo 18
jouluseurat

Näsin salissa,
Näsilinnankatu 26.
Juha-Pekka Skyttä,
Kim Rantala, Kaija Pispala
ja Simo Huhta.
Kahvitarjoilu alkaen klo 17.

Ammattilaiset palvelevat

Kodin perussiivoukset
Yritysten siivoukset
Remonttisiivoukset
Muuttosiivoukset

Palvehua ja puhtautta
20v

**Pyydä tarjous:
045 126 6938**
**Anna siivous-
lahjakortti!**

www.uusierasiiivouspalvelut.fi

Tampereen
HAUTAUSPALVELU OY
Juhani Mäkipää

Sinulle, joka olet menettänyt läheisesi
-palveleva perheyryksemme

Päivystys 24h - 050 362 9690

Kalevan puistotie 17 (03) 255 4102
Kauppakatu 12 (03) 253 1720
Aleksanterinkatu 15 (03) 212 2137 (htsto Vuori)

Palvelemme joustavasti myös liikeaukioloaikojemme ulkopuolella.
www.tampereenhautauspalvelu.fi

Ilmoitusmyynti

Tero Taipale p. 040 641 1163
etunimi.sukunimi@tamperelainen.fi
tre.ilmoitukset@tamperelainen.fi

Nataliia ja Pavel Salko, Sofia-tytär ja J'adore-koira viettävät joulua Tampereella. "Meillä on hyvin vähän tavaroita kotoamme. Mukaan otimme ikonit, Isä meidän -rukoustaulun sekä pienen joulukuusemme. Ne tuovat kodin tuntua, kertoo Nataliia Salko.

Tampereella asuva ukrainalaisperhe:

"Tärkeintä on joulurauha"

Joulukuuset ja -valot ovat kauniita täällä Suomessa. Tärkeintä on kuitenkin joulurauha, miettivät Nataliia ja Pavel Salko, jotka ovat Ukrainasta Tampereelle tulleet sotapakolaisia. Perheen mukana muutti myös kymmenvuotias Sofia-tytär.

Ennen sotaa Pavel Salko oli töissä Venäjällä, Sandvik-yrityksessä, joka on kansainvälinen ruotsalaisyritys.

Kun Venäjä hyökkäsi Ukrainaan, kaikki muuttui. Perhe päätti lähteä Suomeen, koska Pavel Salkolle järjestyi työ Sandvikin tehtaalta. Heille löytyi koti, ja lapselle koulu Tampereelta, jossa he ovat asuneet jo reilut puolitoista vuotta.

– Olemme hyvin tyytyväisiä Sofian kouluun ja opettajiin. He ovat täällä helposti lähestyttäviä, eivätkä niin ankaria kuin kotimaassamme, toteaa Nataliia Salko, joka on oppinut suomea uskomattoman hyvin.

Hän on opiskellut oikeustiedettä kotikaupungissaan Krivoj´ssa. Ukrainan presidentti Zelenskyi opiskeli aikanaan samassa yliopistossa ja on samasta kaupungista kotoisin. Nataliia Salkolla oli työpaikka konsulaatissa.

– Kun saavuimme Suomeen, meille pa-

kolaisille pidettiin luento Suomen historiasta. Toki olemme tienneet talvisodasta ja Suomen tilanteesta aiemminkin, toteaa pariskunta, joka on tutustunut kantasuomalaisiin ja muihin maahanmuuttajiin muun muassa Tampereen seurakuntien Marhan-keskuksessa Kalevan kirkolla.

Vaikka Salkot ovat nyt turvassa Tampereella, tulevaisuus askarruttaa heitä. Sota ei ole vienyt heidän sukulaisiaan, mutta he tietävät ihmisiä, jotka ovat kuolleet tai kaiteissa Ukrainassa. Pariskunnan vanhemmat pitävät paljon yhteyttä Salkon perheeseen.

– Emme yhtään tiedä, mitä teemme, kun sota loppuu, kun se joskus loppuu, Salkot toteavat.

Perheeseen kuuluu myös 20-vuotias Slavik-poika, joka opiskelee hammaslääkäriksi Venäjällä.

– On hienoa, että hän voi opiskella. On kuitenkin surullista, että emme voi nähdä toisiamme, ja hänen pitää olla hyvin, hyvin hiljaa, sanoo Natalii-äiti ja laittaa sormen suulleen.

Jouluruokailu alkaa ensimmäisen tähden sytyessä

Ukraina on ortodoksinen maa. Juliaanisen kalenterin mukaan joulua on vietetty tam-

mikuun seitsemäs päivä. Tänä vuonna Ukrainassa on virallisesti päätetty, että joulua vietetään 25. joulukuuta.

Jouluruoka on keskeinen osa ukrainalaisia joulua.

– Joulupuromme on nimeltään kutja. Se on vehnäsuurimoista tai riisistä keitetty puuro, johon lisätään rusinoita, pähkinöitä ja unikonsiemeniä. Puuro saa makeutensa hunajaliemestä, kertovat Salkot.

Ukrainalaisen tavan mukaan jouluruokailu voi alkaa, kun ensimmäinen tähti on

syttynyt taivaalle. Perheen isä lausuu ensin rukouksen, jonka jälkeen maistetaan ensimmäinen lusikallinen puuroa. Sitä ei syödä paljon.

Ruokalajeja on pöydässä peräti 12, sillä lukumäärä on apostoleiden vertauskuva. Koko ateria koostuu kasviksista. Jos ruokalajina on vaikkapa borsch-keitto, se tehdään ilman lihaa. Papu- ja perunaruuat ovat suosittuja.

Joulupöydässä maistuvat myös varenikit, vedessä kypsytetyt pienet taikinanytit, jot-

Ukrainasta tuotu seinätaulu eli Isä meidän -rukous antaa voimia ukrainalaisille Nataliia ja Pavel Salkolle.

Enkelikirkko tuo valoa ja lohtua ihmisille

Vanha, kaunis perinne Enkelikirkko järjestetään 28. joulukuuta lähes 300 paikkakunnalla ympäri Suomen.

Ensimmäisestä Enkelikirkko-tapahtumasta on kulunut jo 70 vuotta, sillä perinne sai alkunsa Tampereelta Aleksanterin kirkosta vuonna 1953. Piispa Eelis Gulinin puoliso Helmi Gulin halusi luoda perheille kirkkojuhlan, johon erityisesti pienet lapset toivotettiin tervetulleiksi.

Sopivaksi päiväksi valikoitui viattomien lasten päivä, entinen neljäs joulupäivä, joka 1700-luvulla poistui kalentereista. Enkelikirkon toteuttajaksi kutsuttiin 1951 perustetun Mannerheimin Lastensuojeluliiton (MLL) Hämeen piirin naistoimikunta.

Muille paikkakunnille Enkelikirkko alkoi levitä 1980-luvun alkupuolella tarmokkaan tiedottamisen ansiosta. Nykyään Enkelikirkko on vakiintunut vuosittaiseksi koko perheen kirkko-tapahtumaksi, jota MLL:n paikallisyhdistykset järjestävät yhteistyössä seurakuntien kanssa kirkoissa ja seurakuntasaleissa.

Enkelikirkon sanoma on ajaton ja vetoaa lempeydellään nykyajan ihmisiin. Kirkkojuhla noudattelee alkuperäistä ohjelmakirjoa, joka on yleisin käytäntö muissakin kirkoissa. Aluksi yleisö käy sytyttämässä kynttilän alttarilla, lapset musisoivat ja pappi kertoo suojelusenkeleistä osoittaen sanansa erityisesti lapsiyhteisölle.

Enkelikulkueen saapuminen pimennettyyn kirkkosaliin *Maan korvessa kulkevi lapsosen tie* -sävelmän soudessa on odo-

tettu kohokohta. Enkelikirkon päättää yhteinen iltarukous ja loppuvirsi *Maa on niin kaunis*.

Enkelikirkossa kerättävä kolehti lahjoitetaan yleensä Mannerheimin Lastensuojeluliiton toimintaan. ♦

Enkelikirkko 28.12. kello 18–19 Aleksanterin kirkossa

Kuva: Hannu Jukola

Enkelikirkko on enkelikulkueen pienille tytöille ja pojille jännittävä elämys. Oikeat kynttilät on nykyään korvattu keinovaloilla turvallisuussyistä.

Kuva: Markus Perko / Studio Monsterituola

Kalevan kirkossa järjestetään tänä vuonna kaksi Tulen ja valon joulu-tilaisuutta 16. joulukuuta.

ka on täytetty sienillä, perunoilla tai kaalilla.

Makeat varenikit ovat marjatäytteisiä, ja niissä kirsikka on suosittu täyte. Juomana voi olla oman maan mehua tai punaviiniä, joka on usein tehty isoisän kasvattamista rypäleistä.

Viljojen tähtäkimpup ja olkikoristeet ovat perinteisiä joulukoristeita ukrainalaisessa kodissa.

Joulukirkko on tärkeä perinne vanhemmille

– Joulukirkkoon meno on tärkeä osa joulunviettoa. Kirkossa käydään paljon, mutta Ukrainassakin nuorempi väki käy siellä vähemmän, kertoo pariskunta.

Jouluna ei ole tapana antaa lahjoja, vaan ne jaetaan uutena vuotena.

– Kaikki tervehtivät jouluna toisiaan sanomalla: ”Jeesus syntyi”, ja kuulijat vastasivat: ”Ylistäkäämme sitä.”

Lapset kulkevat joukolla kantaen omatekoista tähteä kepin päässä. He laulavat kulkiessaan *Koljadka Vertep* -laulua: ”Tähti nousee, Jeesus syntyi.” Kuulijat antavat heille pieniä namusia.

– Kyllä me jouluna kutjaa ja muita jouluruokia valmistamme. Toiveeni on, että voin valmistaa varenikeja jouluksi yhdessä ukrainalaisten kanssa Kalevan kirkolla. Piparkakut ovat meille uutta, kertoo Natalia Salko. ♦

Teksti: **Helka Korpela**
Kuvat: **Emil Bobyrev**

Tulen ja valon joulu – täynnä toivoa

Tulen ja valon joulu valaisee Kalevan kirkon jälleen lauantaina 16. joulukuuta. Ainutlaatuinen elämys yhdistää joulun perinteisen sanoman ja elämyksellisen nykytekniikan.

– Seinille heijastetaan elävää videokuva, ja draamallinen tarina tempaa mukaansa. Tanssi ja tulitaidet jättävät vahvan vaikutelman. Taidokas bändimusiikki luo tunnelmaa, mutta musiikkia ei tarvitse vain kuunnella: mukana saa ehdottomasti laulaa, rohkaisee perhetyön koordinaattori **Marika Salo** nuorten aikuisten Uusi Verso -toiminnasta.

Tämän vuoden tarina nostaa toivon teemojen äärelle. Arjessa ihmiset kohtaavat vastoinkäymisiä, jolloin toivo saattaa

etääntyä tavoittamattomiin, kuin loputtomaan pimeään kuluun.

– Saamme kuitenkin kuulla, mistä voimme löytää ikuisen toivon, valon, joka kannattelee meitä epätoivossamme. Jeesus sanoo: ”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon”, vakuuttaa Sulo. Illan toteutuksesta vastaavat Uusi Verso ja Korento art. Tapaus on osa Tampereen seurakuntien Toivon vuotta. ♦

Tulen ja valon joulu lauantaina 16.12. kello 18 ja 21 Kalevan kirkossa. Translation into English available. Tapaus on maksuton.

Joulurauha julistetaan yllättävästä paikasta

Joulurauha julistetaan Tampereella tänäkin vuonna. Joulurauhan tamperelaisille julistavat pormestari Kalervo Kummola ja tuomiorovasti Olli-Pekka Silfverhuth.

Tällä kertaa julistus taltioidaan etukäteen videolle.

Viime vuosina joulurauha on julistettu muun muassa liikkuvasta ratikasta ja Kalevan kirkon katolta. Jouluaattona selviää, mistä paikasta joulurauha tänä vuonna julistetaan.

Joulurauhan julistus on katsottavissa Aamulehden verkkosivuilta 24. joulukuuta kello 12 alkaen osoitteessa aamulehti.fi. ♦

Kuva: Hannu Jukola

Pormestari Kalervo Kummola (oik.) ja tuomiorovasti Olli-Pekka Silfverhuth julistavat joulurauhan tamperelaisille.

Kuva: Studio Torckeli

Kirjoittaminen virkistää

Tampereella syntyneen Joel Niinisen lapsuudenkoti sijaitsi kaupungin keskustakortteleissa. Kun yksinhuoltajaäiti sairastui tuberkuloosiin, poika sijoitettiin Lepolan huvilassa Härmälässä toimineeseen lastenkotiin. Ensimmäinen muisto sieltä on, kun poikaa kehoitettiin käymään portilla äitiään tervehtimässä.

Talvisodan melskeissä kotitalo oli palanut, ja kun äiti tervehtyi, kotia ei enää ollut. Asunnot täyttyivät Venäjälle luovutettujen alueiden väestöstä, ja äidin majapaikkana toimi keittiössä sijainnut sänky.

Niininen ei muistele lastenkotiäikää pahalla:

– Kerran vain sain piiskaa, hän hymyilee.

Välirauhan ajalta hän muistaa salin, jossa oli joulukuusi. Nykyisin jouluna kattolampun ympärillä lankojen päissä roikkuvat pumpulitupot vievät ajatukset taas lapsuuteen.

Äiti työskenteli ompelijattarena, ja oli lastenkotiajan, kymmenen vuotta, taistellut sen puolesta, ettei poikaa sijoitettu ottolapsena toiseen perheeseen.

– Hän piti yhteyttä, ja kesällä pääsin mukaan Ruovedelle, josta äiti oli kotoisin.

Äiti liittyi Pelastusarmeijaan ja sitten Adventtikirkkoon, ja Joel kävi neljä vuotta Ad-

venttikirkon sisäoppilaitosta Piikkiössä. Ensimmäinen kesätyöpaikka löytyi Ruuskasen pukutehtaan juoksupaikkana.

Armeijan jälkeen alkoi työnteko kirjapainoalalla, mikä jatkui kustannusliike Kirjatoimen johtajana. Joel Niininen jäi eläkkeelle Adventtikirkon pääsihteerin tehtävästä 2000-luvun alussa, ja 89-vuotias käy edelleen seurakunnassa lähes viikoittain.

Eräs ystävä totesi, että Niinisellä on sielun sivistystä ja valaistunut käsitys uskosta. Hän hymyilee määritelmälle, mutta on laatinut kirjoituksia useisiin lehtiin, esimerkiksi Tammerkseen.

– Jotain täytyy keksiä ajan kuluksi, ja on virkistävää kirjoittaa. Ymmärrän, että ajatukset tulevat ylhäältä, mutta itse ne täytyy panna paperille.

Uteliaisuudesta ja sattuman johdattamana hän alkoi selvittää Jussinkylän historiaa, ja on tutkinut myös Minna Canthin talon kohtaloa.

– Se oli Tampereen ensimmäinen julkisen rakennuksen säilymisestä käyty kiista.

Kaupungissa häntä kiinnostaa jonkin tietyn teeman historia, ja Juhannuskylästä hän on laatinut blogia. Historia-innostus näkyy myös ulkomaanmatkoilla nähdystä paikosta kirjoitetuissa blogiteksteissä.

Niininen asuu lähellä Tampereen tuomiokirkkoa, jossa hän käy melko usein. Sen katosissa olevasta käärmeestä hän sai oivalluksen

blogitekstiinsä, joka lähtee liikkeelle musikkorunoilija Nick Caven keramiikkaveistoksista. Ne nähtiin näyttelyssä Sara Hildénin taidemuseossa viime vuonna.

– Nick Cave puhuu syyllisyydestä, ja sitä pohtii nimenomaan Hugo Simberg. Tuomiokirkon katossa oleva punainen ympyrä käärmeineen kuvaa ihmissydäntä. Se kertoi hänelle kaikkien ihmisten syyllisyydestä.

Blogissa kerrotaan armosta merimies ja anglikaanipappi John Newtonin omista kokemuksista syntyneen virren *Amazing Grace* (Ihmeellinen armo) kautta.

– Joulun ilosanoman ydin on enkelien laulussa: ”Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.”

Nyt Niininen oli laatimassa *Yläsali*-lehteen tekstiä Saulin eli Paavalin kääntymyksestä.

– Jos meillä on herkkä omatunto, me kuulemme kysymyksen: miksi sinä teet tai jätät tekemättä tämän.

Ajatuksen kärkinä ovat anteeksianto ja tietto pelastuksesta.

– Jeesus ilmoittaa olevansa itse kohteena, kun kohtelemme väärin lähimmäistämme.

”Vastauksestani ja käytöksestäni riippuu, toteutanko minä tässä kohden jouluevankeliumissa kuuluvaa enkelten ylistystä: Maassa rauha ihmisten kesken.”

TEKSTI: Asta Kettunen
KUVA: Hannu Jukola

Vielä työelämässä ollessa Joel Niinisen vei mukanaan ryijyn tekeminen, joka sai alkunsa ystävän todettua aiemman kodin olohuoneen kölkoksi. Seinävaatteiden malleina ovat taideteokset, joista tässä oman kodin seinällä olevassa työssä Joan Miron ”La naissance du jour”.

Lukijalta

Tarina Toivon vuodesta

Luin *Silta*-lehdessä Toivon vuodesta. Haluan kertoa oman tarinani.

Elettiin vuotta 1966, ja olin kolmasluokkalainen silloisessa Tammerkosken tyttölyseossa.

Meillä oli innostava kuvaamataidon opettaja ja hänen johdollaani osallistua Tampereen seurakuntien järjestämään Toivon vuosi -piirustuskilpailuun.

En ole mikään huippupiirtäjä, mutta ehkä valitsemani aiheen ansiosta sain työstäni kolmannen palkinnon. Muistan piirtäneeni annetun paperin täyteen eri kansallisuuksien lasten kasvoja.

Kilpailussa siis palkittiin kolme työtä, ja meidät kutsuttiin Kyttälänkadulla olleeseen seurakuntien tilaan. Siellä odottivat mehu- ja kakkutarjoilu ja pieni kannustusraha. Summaa en kyllä enää muista.

Halusin kertoa tarinani, sillä tapahtuma on jäänyt ikuisesti mieleeni, ja näin ollen voisi olla toteutuskelvoinen tänäkin päivänä kouluissa.

Tampereen tyttö vuosimallia 1953

Kirjoita mielipiteesi Sillan lukijapalstalle!

Kirjoita Sillan yleisönosastoon mieltäsi askarruttavasta asiasta tai anna palautetta lehdestä. Tekstin ihannepituus on noin 1200 merkkiä välilyönteineen.

Lukijalta-palstalla julkaistavaksi toivottuihin teksteihin on aina liitettävä lähettäjän nimi ja yhteystiedot.

Jos haluat tekstin julkaistavaksi nimimerkillä, laita

Jumala on Rakkaus

Monet ihmiset eivät tunne Jumalaa, koska he eivät tunne Rakkautta, ja Jumala on Rakkaus. Tämä on parempi sanoa englanniksi: they don't feel Love, so they don't know Love, so God.

Rakkauden sijasta ihmiset kärsivät rakkauden puutetta, ja korvikkeita on maailma täynnä.

Valitettavasti tämä johtuu usein siitä, että Jumalasta on annettu niin paljon väärää todistusta. Ei Taivaan Isällä ole itsellään halua tuomita ja aiheuttaa kärsimystä, sitä tekevät ihmiset itse. Vihan ja kaunan tunne ja kärsimys ovat monelle tutumpia.

Jos nyt välttämättä halutaan kärsiä, niin parempi on kärsiä hyvää kuin pahaa tehden.

Omasta kokemuksesta sanoisin, että hyvää tehden kärsimys muuttuu onneksi. Silloin tuntee ja tietää jo hiukan, mitä on Rakkaus, ja millainen on Taivaan Isämme oikeasti. "Rakkaus ristin ruusuksi muuttava voi", kirjoitti Aleksandra Ionowa aikoinaan.

Enkelitkin jouluyönä lausuiivat, että Jumalalla on ihmisiä kohtaan hyvä tahto. Antakaamme siis kunnia Taivaan Isälle korkeuksissa ja rauha maan päälle.

Eila Kämäräinen

siitä maininta tekstin yhteyteen ja käytettävä nimimerkki. Tällöin yhteystiedot jäävät vain toimituksen tietoon.

Palautetta ja lukijapostia voi lähettää osoitteisiin: toimitus@siltalehti.fi,

Silta, Tampereen ev.lut. seurakuntayhtymä,

PL 226, 33101 Tampere

ja siltalehti.fi/palaute.

Kuva: Aarne Ormio

Muovisista hautakenttiläistä koostuvaa energiajätettä kertyy Tampereen hautausmaalle vuosittain noin 6000 kiloa.

Kynttiläjäte kerätään Tampereen hautausmailta

Kynttilöiden sytyttäminen läheisten haudoille on kaunis tapa juhlapyhänä ja joulunaikaan. Ekotekoja kuitenkin tarvitaan, sillä Tampereella kynttiläjätettä syntyy vuosittain useita tuhansia kiloja.

– Muovisista hautakenttiläistä koostuvaa energiajätettä on kerätty Tampereen hautausmailta vuosittain noin 6000 kiloa, kertoo työnjohtaja **Mari Tjäder** Kalevankankaan hautausmaalta.

Tampereen seurakuntien hautausmailla järjestetään jälleen kynttiläjätteen keräystempaus joulun jälkeen. Ekoteko-kampanja toteutetaan keskiviikkona 27. joulukuuta Kalevankankaan, Lamminpään ja Vatialan hautausmailla sekä torstaina 28. joulukuuta Messukylän ja Teiskon hautausmailla.

– Ekoteko-kampanjassa kerätään sammuneet muoviset hautakenttilät. Ledit, lasilyhdyt ja vielä palavat muoviset hautakenttilät jätetään paikoilleen.

Kerääjät lajittelevat kynttilät siten, että muovi menee energiajätteeseen jätteenpolttolaitokselle ja metallihatut toimitetaan metallinkeräykseen.

Edellisvuosien tapaan kynttilöiden keräykseen osallistuu joukko tamperelaisia partiolippukuntia. Tänä vuonna Kalevankankaalla osallistuu 6 partiolippukuntaa, Lamminpäässä 3 sekä Vatialassa, Messukylässä ja Teiskossa 1–2 lippukuntaa kullakin hautausmaalla.

– Tampereen seurakunnat maksaa jokaiselle Ekoteko-kampanjan osallistujalle partiolippukunnalle kertakorvauksen tehdystä työstä, kertoo Tjäder.

Kirsi Airikka

Kynttiläjätteen keräys Kalevankankaan, Lamminpään ja Vatialan hautausmaalla 27.12. kello 10–14 ja Messukylän ja Teiskon hautausmaalla 28.12. klo 10–14

HENGEN LEIPÄÄ

Mikko Matikainen
toiminnanjohtaja
Medialähetys Sanansaattajat

Lämpöä kylmiin käsiin ja sydämiin

Kylmä ja kostea tuuli läpäisee vaatteemme tuntuen luissa ja ytimissä. Kylmyys hiipii käsiin ja tuntuu sielussa asti. Kylmyys kohmettaa posket, ja hymy hyytyy.

Ikävät uutiset vaikuttavat kylmyyden tavoin mieleemme ja sieluun. Venäjän aggressio Ukrainassa jatkuu, Lähi-idän kriisi on laukaissut sotatilan. Myös muita mediassa näkymättömiä konflikteja maailmassa riittää. Ihmiset kärsivät ja pelkäävät siellä ja täällä.

Sydämemme on vaarassa kyynistyä, ja kätemme kylmetä. Kyynisestä sydäimestä nousevat kovat sanat, eivätkä suuttumuksen kohmettavat kädet palvele hyvää.

Tarvitsemme itsemme ulkopuolelta tulevaa lämpöä, toivoa ja rakkautta.

Joulun sanoma tuo nämä ulottuville. Jouluyönä näkymätön tuli näkyväksi, kun enkelit ja taivaallinen sotajoukko ylistivät Jumalaa: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisillä, joita hän rakastaa."

Tarvitsemme itsemme ulkopuolelta tulevaa lämpöä, toivoa ja rakkautta.

Tuo ylistys kaikui Betlehemissä, suomeksi "leivän talossa". Jeesus syntyi keskelle levottomuuksia, miehitystä ja painostavia aikoja. Hän kertoi olevansa taivaasta tullut elämän leipä. Hän suostui murrettavaksi ristillä, jotta Jumalan lämpö ja anteeksianto voivat sulattaa kylmyytemme antaen rauhaa ja rohkeutta.

Viesti Jeesuksessa olevasta toivosta on kaikunut halki vuosisatojen. Medialähetys Sanansaattajat kaiuttaa tätä viestiä yhdessä kumppaniensa kanssa ihmisten ulottuville satelliittitelevision, radion, sosiaalisen median ja mobiiliverkkojen sekä muiden viestintäkanavien avulla maailman väkirik-kaimmilla alueilla, suljetuimmassa yhteiskunnissa sekä levottomuuksien keskellä eläville.

Kirkon lähetysjärjestönä saamme taloudellista tukea sekä rukousta seurakunnilta ja yksittäisiltä kristityiltä.

Yhdessä murramme saamaamme Jumalan leipää ja annamme sitä eteenpäin toisille, välittäen Jumalan lämpöä kylmentyneen maailman keskelle. Vastaanotettu elämän leipä lämmittää kohmettuneet kädet ja sydämet. Ilo ja hymy palaavat.

Murrettu ja vastaanotettu leipä ravitsee ja muuttaa murtajansa. Sydämet ja kädet lämpenevät maailman kylmyyden keskellä.

Toivotan Jumalan lämpöä käsiisi ja sydämeesi Herrassamme Jeesuksessa kylmyydestä huolimatta. Annetaan lämmön näkyä ja levitä hymyn ja rohkaisevien sanojen kautta. ♦

Hengen leipää on *Silta*-lehden juttusarja, johon toimitus pyytää kirjoituksia seurakuntalaisilta sekä seurakuntien työntekijöiltä.

SATTUMUKSIA KIRKON KULMILTA

Kuva: Työväenmuseo Werstas

Hyvää joulua ja olkoon Voima kanssanne!

Voimalla neljän tontun

Taas on joulukuu ja tonttuja Aleksanterin kirkon kulmilla.

Tai siis oli, koska ei tätäkään Sattumus-kuvaa aivan viime viikolla ole otettu. Jos Työväenmuseo Werstaan tiedot pitävät paikkansa, se on vuodelta 1931.

Otos on hämäläinen eikä varsinaisesti joulutunnelmoinnin muotovaatimusten mukainen – tai siis ei lähimainkaan.

Oikeastaan se on hitusen pelettäväkin. Aivan välttämättä en haluaisi törmätä näihin tonttuihin pimeällä puistokäytävällä!

Vaikutelma johtunee kuvan tummasävyisyydestä ja epätarkkuudesta, mutta myös tonttujen maskeerauksesta, joka tuo mieleen Internetissä kiertävät kuvat entisaikojen pukkikostyymeistä ja niiden lapsissa herättämästä kauhuikutusta.

Efekti on tahaton, koska asutuksessa on selvästi pyritty lämminkäiseen lopputulokseen.

On tonttulakit, niissä tähdet, ja sakaroita niin kauluksissa kuten tunikoiden helmoissakin. Ehkä päämääränä on ollut yhdistää Tiernapoikien ja tonttujen parhaat puolet.

Vöissä lukee Voima, joka viittaa menneiden aikojen tamperelai-

seen osuusliikkeeseen – siis siihen, josta Tammelan Voiman kaltaiset nimet vielä nykyisinkin muistuttavat. Käsissä olevat paperipinkat taas ovat mainoksia, tai niin ainakin kuvatiedoissa arvellaan.

Tonttujen tarkoitus ei siis ollut vain joulumielen herättäminen, vaan liikkeellä oltiin kaupallisessa tarkoituksessa, muistuttamassa ohikulkijoita osuusliikkeen tuotteista ja palveluista.

Jos kuvan ajoitus on oikea, kulutusshalun herättämiselle olikin tarvetta.

Alkuvuodesta 1931 oli nimittäin ilmennyt, että konttoristi oli kavaltanut liikkeeltä suuren rahasumman.

Lisäksi kärsittiin lamasta, joka loi paineita esimerkiksi palkkojen alentamiseen. Vielä aivan joulun alla ilmassa oli ollut jopa lakon uhka, joka kuitenkin saatiin väistymään vanhalla konstilla, neuvotelemalla.

Kuluneet kuukaudet olivat siis olleet Voimalle vaikeita, ja tonttujen tarkoitus oli lisätä varmasti muutoinkin tärkeää joulumyyntiä.

Hetkinen! Pitääkö tästä siis päätellä, että jo melkein sadan vuodenkin takaisessa joulussa oli kaupallisia piirteitä?

Siltä se vahvasti näyttää, eikä tämä suinkaan ole aivan ajan joulukuvista silmille pompsahtava esimerkki.

Voimankin tapauksessa löytyy otoksia vaikkapa myymälöiden joulukoristeluista.

Rohkenen myös arvella, että Jeesuksen syntymäjuhlan ja markkinoiden tarpeiden yhdistämisestä seurasi jo tuolloin toinenkin ilmiö: eiköhän vaan mieliä pahoitettu siitä, miten kristillinen pyhä on muutettu kulutusjuhlaiksi ja kaunis antamisen ajatus valjastettu myyntimiesten vaunuja vetämään.

Katsokaa nyt, siinä nuokin päivystävät aivan kirkon kulmilla. Eivätkö voisi mennä edes vähän kauemmas mainoksiaan jakamaan!

Jos Voiman tontut siis näyttävät nykyihmisen silmissä hieman epäilyttävilä, niin saattoivat ne aiheuttaa kulmien kurtistusta jo aikalaisissakin.

Kuinkakohan kauas historiaan pitäisi mennä, että löytyisi joulu pelkästään harras ja henkinen? ♦

Mikko Pollari

Lähteet: Kanerva, Unto & Heini-vaara, Eino: *Osuusliike Voima i.l. ja sen edeltäjät* (1950); finna.fi

KOLUMNI

Ville Vuolanto

Kirjoittaja on Tampereen yliopiston vanhempien aikojen tutkimuskeskus Triviumin johtaja ja vanhan musiikin rakastaja.

Kuva: Hannu Jukola

Jeesus Kristus meille nyt

Joulua on kristillisessä maailmassa vietetty vähintään 350-luvulta lähtien. Jo näiltä antiikin ajoilta ovat myös peräisin ensimmäiset Kristuksen syntymää juhlistavat hymnit, joita on ollut helppo oppia ja laulaa yhdessä.

Kun Ambrosius Milanolainen (n. 340–397) mietti omaa kristillistä valistustyötään, hän ymmärsi yhteislaulun sopivan tarkoituksiinsa, ja päätyi kehittämään uusia hymnejä. Näillä Ambrosius halusi sekä opettaa teologisesti oikeaoppisena pitämänsä kristinuskoa että saada laulajat tuntemaan kuuluvansa yhteen.

Ambrosiuksen hymnien joukossa on yksi joululaulu, jonka vaikutus ulottuu suoraan nykyiseen virsikirjaamme. Kyseessä on *Veni redemptor gentium*. Varhaisin tunnettu melodia ei sentään pohjautu antiikkiin, vaan on 1100-luvun alusta.

Vuonna 1524 Martti Luther käänsi Ambrosiuksen tekstin saksaksi – *Nun komm, der Heiden Heiland* – ja tästä tuli yksi luterilaisen jouluperinteen kulmakivistä.

Suomeksi käännettynä laulu on ollut virsikirjassa vuodesta 1605 alkaen, Hemminki Maskulaisen käännöksenä. Tämä virsi, numero 121, alkoi: *Tule toivottu turva tänne / Neitseän synnyttämistä näyttämään / Ihmeeksi ihmisten maailmalle. / Se syntyi sopi sinulle, Jumala.*

Nämä laulut myös osoittavat, miten ulkoisesti niukka ja yksinkertainen elämä voi olla rikasta.

Laulu on yhä jouluvirsistämme ensimmäisenä, nyt numerolla 16: *Jeesus Kristus meille nyt*. Vaikka virren sävelmä on keskiajalta, viimeistään 1900-luvun virsiuudistukset veivät sanat kauas Ambrosiuksen alkuperäisversiosta. Tässä alkuperäisten 300-luvun sanojen ensimmäinen ja viimeinen säkeistö suomennettuina:

*Tule, kansojen vapahtaja,
näyttäydä neitseestä syntynyt!
Koko luomakunta ihmettelee:
tällainen syntymä sopii Jumalalle.*

*Seimesi loistaa ja
yöstä murtautuu uusi valo,
jota yö ei voi peittää.
Se valaisee vakaan uskon.*

Suomessa on hyvin rikas ja kansainvälinen joululauluperinne, ja monet nykyisin lauletuista joululauluista ovat olleet tunnettuja jo kauan. Vanhimmat laulumme tarjoavat väliähdynsä siitä, millaisia ihmisen elämä ja kokemukset ovat voineet olla kauan sitten, ja liittävät meidät pitkään laulajien ketjuun.

Nämä laulut myös osoittavat, miten ulkoisesti niukka ja yksinkertainen elämä voi olla rikasta, kun se pakottaa pysähtymään ja keskittymään olennaiseen: levon ja ravinnon, ilon ja surun, kuoleman ja toivon äärelle. ♦

Vanhan musiikin kauneimmat joululaulut -tilaisuudesta lisää sivulla B 11
Kolumnistien esittelyt ja kommentointi: siltalehti.fi/puheenvuorot

SILTA

siltalehti.fi

10. vuosikerta

• **Kustantaja / julkaisija:**

Tampereen ev. lut. seurakunnat

• **Toimitus:**

päätoimittaja Kirsi Airikka 050 381 0970,

toimitussihteeri Asta Kettunen 050 438 2716,

s-posti: toimitus@siltalehti.fi ja

etunimi.sukunimi@evl.fi. Osoite: Seurakuntien talo,

Näsilinnankatu 26, PL 226, 33101 Tampere.

• **Kaupalliset ilmoitukset**

Tamperelainen – ilmoitusmyynti

Tero Taipale, 040 641 1163

tero.taipale@tamperelainen.fi

Aineistot: tre.ilmoitukset@tamperelainen.fi

Mediamyynti Sacrum-Kotimaa Oy

Pirjo Teva p. 040 680 4057, Juha Kurvinen p.

040 665 5983, s-posti: etunimi.sukunimi@kotimaa.fi

• **Jakelu:** Tamperelainen.

Jakelupalautte: jakelupalaute.fi/silta tai

Suomen Suoramainonta Tampere, 040 085 9766

• **Tilaukset:** sari.laakso@evl.fi, 03 219 0111

• **Taitto:** Timo Saarinen/ pelagus.fi

• **Painosmäärä:** 93 000 kpl

• **Paino:** Sanoma Manu, Tampere

• **ISSN:** ISSN 2342-0979 (painettu),

ISSN 2342-0987 (verkkojulkaisu)

• **Seuraavat lehdet ilmestyvät:**

ke 10.1.2024, aineisto viimeistään 13.12.2023

ke 7.2., aineisto viimeistään 17.1.2024

Hämeen Kansanlähetyksellä alkaa raamattukoulu

Hämeen Kansanlähetyks järjestää ensi vuonna Raamattu rakkaaksi -raamattukoulun teologi, kirjailija **Leif Nummela** johdolla. Raamattukoulun alkajaisiksi järjestetään viikonlopputapahtuma 6.–7. tammikuuta.

Nummela kertoo, että hänen oma raamatunlukunsa koki mullistuksen, kun hän alkoi nähdä Vanhan ja Uuden testamentin liittyvän yhteen.

– Heti Raamatun alussa Jumala antaa kansalleen lupauksia, joiden toteutumista seurataan läpi Raamatun. Monet ovat kokeneet, että Raamattu on avautunut aivan uudella tavalla, kun on saanut käsityksen Raamatun läpi kulkevasta punaisesta langasta, Nummela sanoo.

Kevään ajan Lähetyskodissa on parillisten viikkojen torstaisin raamattuluennot, joilla käy-

dään läpi Paavalin kirjettä roomalaisille.

– Roomalaiskirje on koko Uuden testamentin systemaattisin selitys siitä, mistä kristillisessä uskossa on kysymys. Sen opiskelemiseen liittyy suuri siunaus, Leif Nummela korostaa.

Halukkaille on tarjolla myös mahdollisuus pohtia yhdessä raamattuluentojen antia pienryhmissä ja laittaa opittua käytäntöön. ♦

Miina Makkonen

Raamattukoulun viikonlopputapahtuma

6.–7.1.2024. Raamattuluennot parillisten viikkojen torstaisin 11.1. alkaen kello 18 Lähetyskodissa, Hämeenpuisto 41. Tapahtumat ovat maksuttomia. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: hameenkl.fi/raamattukoulu ja p. 040 960 3690

Jouluradio välittää tunnetta perinteisin ja tuorein keinoin

Jouluradion teemana on tällä kaudella Tunne joului. Jouluradion suosion salaisuutena ovat huolella mietityt soittolistat, joiden äärellä kuuntelijat viihevät pitkiäkin aikoja.

”Joulumusiikki herättää kuuntelijoissa tunteita ja muistoja sekä tuo mielihyvää. Erityisesti näinä epävarmoina sodanmustina aikoina haluamme tarjota kuuntelijoillemme vaihtoehdon, jossa voi uppoutua joulumusiikkiin ja nauttia sen rahoittavasta ja hyvää mieltä tuovasta tunnelmasta”, kertoo tiedotteessa Jouluradion vastaavana tuottajana aloittanut **Katri Ketola**.

Tänä vuonna Jouluradion erikoisuutena on kaksi Hoosiannaa: toisen toteutti tekoäly, ja toisessa tekoäly toimi työkaverina.

Hosanna on täysin uudenlainen, tekoälyn teke-

mä tulkinta, joka ei noudata perinteisen *Hoosiannan* sävelkulkua. Toinen versio on aidosti yhdessä tekoälyn kanssa tuotettu Hoosianna.

Jouluradio on kahdeksan kanavan joulumusiikkiperhe ja verkkomedia. Monipuolisesti soivaa pääkanavaa voi kuunnella perinteisillä FM-radioaajuuksilla, kaapeliverkossa ja RadioPlayerissa.

Kuuluvuusalueilla asuu kolme neljäsosaa suomalaisista ja verkossa kanavat kuuluvat kaikkialla. Jouluradio on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien lahja kuuntelijoille ja sen mahdollistavat seurakunnat ympäri Suomen. ♦

Jouluradio soi Tampereella taajuudella 101,6 MHz. Verkossa: jouluradio.fi

Anna jouluna Toisenlainen Lahja®

Koulutus lapselle 36€

Vuohi 30€

Ammatti 30€

Hanki lahja: toisenlainenlahja.fi
020 787 1201

KUA Kirkon Ulkomaanapu

Puhelun hinta 8,35 snt/puh + 16,99 snt/min.

Soulful Christmas

JEPA LAMBERT

20.12. TAMPERE
MESSUKYLÄN KIRKKO
KLO 19.00

LIPUT ENNAKKOON: Tikketti.fi
LIPUT OVELTA: 25 €

OHJELMATOIMISTO
KRISTALLI

JOULUTORI 2023

Anna Askel joululahjaksi!

Hyvän elämän erikoislehti

askel

6 kk lehti ja kalenteri 58€ (Norm. yht. 69,10 €)

Runoissa ja joulussa soi myyttisten lintujen laulu

Seinäkalenteri 2024 - Raamatunlausein

Tilaa tästä!

Laskun voi jakaa kahteen erään. Tilaus on määräaikainen. Kampanjakoodi: ALJOULU23

Kalenteri toimitetaan, kun tilaus on maksettu.

https://kamp.jaicom.com/kotimaa/add-to-cart/1748

asiakaspalvelu@kotimaa.fi 020 754 2333

POSTIMUSEO

TAMPERE JOULUKAUPUNKI

CHRISTMAS TOWN 2023

Tampereen joululeimaus

- to 7.12. & pe 8.12. klo 11-19 Tampereen Joulutori
- ti 12.12. klo 14-18 Museokeskus Vapriikki

Näyttelyt museokeskus Vapriikissa Alaverstaanraitti 5, Tampere 15 €/7 €/Museokortti • postimuseo.fi

VAPRIIKKI

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2024!

Toivottaa Kotimaan mediamyynti

Pirjo Teva 040 680 4057
pirjo.teva@kotimaa.fi

Juha Kurvinen 040 665 5983
juha.kurvinen@kotimaa.fi

Aurinkoista seuraa, apua ja hoitoa omaan kotiin

Kutsu sairaanhoitajamme maksuttomalle kotikäynnille, saat yksilöidyn palvelusuunnitelman ja tarjouksen!

050 548 6418

info@sunhoiva.fi

SunHoiva

Lue lisää sunhoiva.fi/kodin-palvelut

Palatsin joului

21.11.2023–7.1.2024

Milavidan joulumyyjäiset 17.12. klo 11–17

Myynnissä ainutlaatuisia käsitöitä ja jouluisia herkkuja.

Museo Milavida • Näsälinna Milavidanrinne 8, Tampere museomilavida.fi • Liput 9/5 €

Kuva: Hannu Jukola

Ransu odottaa jo näyttämölle pääsyä. Tampereen Komediateatterin johtaja Panu Raipia on kirjoittanut näytelmän, jossa Karvakuonot pääsevät taas seikkailemaan Joulupukin kanssa.

Karvakuonot tuovat jouluiloa

Rakastetut Karvakuonot eli Ransu, Eno-Elmeri ja Riku pääsevät jälleen seikkailemaan, kun Tampereen Komediateatteri tuo joulun alla näyttämölle *Ransu ja Operaatio Joulu* -näytelmän.

Esityksessä kuullaan myös historian siipien havinaa, sillä ääninäyttelijänä on edelleen mukana edesmennyt, Yleisradion TV2:n lastentoimituksen päällikkö Pertti Nättilä (1934–2021).

Hänet muistetaan Ransu Karvakuonona, joka on seikkaillut TV2:n *Pikku Kakko*-ssa vuodesta 1978 lähtien.

Näytelmä on jatkoa *Ransun joulutarina* -näytelmälle, jonka ensi-ilta oli joulukuussa 2019. Sitä esitettiin Komediateatterissa jouluisin kolmen vuoden ajan.

– Ransun joulutarinan jälkeen kirjoitin heti toisen näytelmän *Ransu ja Operaatio Joulu*. Se äänitettiin saman tien, ja siksi kuulemme Pertti Nättilää Ransun ääniroolissa myös tänä vuonna ensi-iltansa saavassa näytelmässä, kertoo Tampereen Komediateatterin johtaja **Panu Raipia**, joka on käsikirjoittanut ja ohjannut molemmat näytelmät.

Eno-Elmerin ääninäyttelijänä on Pekka Salo, ja Rikun äänenä on Panu Raipia. Näyttelijöinä ja nukettajina toimivat Harri Helin, Katarina Stycz ja Jere Riihinen.

Pukusuunnittelusta vastaa Kaisa Savolainen. Panu Raipia on suunnitellut lavastuksen sekä sanoittanut näytelmässä esitettävät tutut joululaulut. Niiden sovituksista ja näytelmän äänimaailmasta vastaa Juhana Antikainen.

– Laulut on sovitettu niin, että ne ovat esiintyjien kokoisia, mukana ei ole isoa or-

kesteria. Lavastus on hyvin jouluinen: punaista ja tummansinistä.

Tiistaina 12. joulukuuta ensi-iltansa saava näytelmä sijoittuu Tampereelle. Joulupukki on taas kerran pulassa ja pyytää Karvakuonoja avukseen. Mukaan sotkeutuu myös yksinäisyyttä poteva pitkäkyntinen. Tarina saa kuitenkin onnellisen lopun.

– Näytelmä sopii aivan perheen pienimmille, jotka voivat katsoa Karvakuonoja aikuisten sylissä. Esityksessä viihtyy taatusti myös moni aikuinen, sillä Ransu-faneja on ihan valtava määrä, hymyilee Raipia.

Karvakuonot tekevät hyvää

Ransu on päässyt jo 45 vuoden ikään, sillä hän seikkaili ensimmäisen kerran televisiossa 4. lokakuuta 1978. Panu Raipia oli tuolloin yhdeksänvuotias.

Hänen mukaansa Ransun luoja Pertti Nättilä ja nukketaitelija Eevaliisa Holma-Kinnunen (1930–2014) halusivat, että Ransu ja muut karvakuonot jäisivät elämään, vaikka tekijät itse siirtyvätkin ajasta ikuisuuteen.

Niinpä he luovuttivat kaikki Ransu-oikeudet teatterineuvos Esko Raipialle (1946–2022), joka myöhemmin luovutti ne pojalleen Panu Raipialle.

– Tosiasiassa Karvakuonojen tekijänoikeudet siirrettiin heti hyväntekeväisyysyhdistys Ransu ry:lle. Kaikki palkkiot käytetään auttamistyöhön, kertoo Panu Raipia, jonka perheessä hyväntekeväisyys ja autta-

Näytelmä sijoittuu Tampereelle. Joulupukki on taas kerran pulassa ja pyytää Karvakuonoja avukseen.

minen ovat olleet pitkä perinne.

Tänä ja ensi vuonna yhdistyksen lahjoitus suunnataan lasten ja nuorten kuntouttamistoimintaan Pirkanmaan hyvinvointialueen nuorisopsykiatrian yksikölle.

Vuosien varrella avustuksen ovat saaneet muun muassa Tampereen seurakuntien Ruokapankki, Kehitysvammaisteatteri La Strada ja näkövammaisten teatteriyhdistys Sokkelo. ♦

Kirsi Airikka

Ransu ja Operaatio Joulu, ensi-ilta 12.12. Tampereen Komediateatterissa. *Ransun joulutarina* -kirja (Ransu ry 2021) myynnissä Tampereen Komediateatterin lippumyymälässä. Kirjan on kirjoittanut Panu Raipia ja kuvituksesta vastaa Caroline Tinterova Nilsson.

Kuva: Vaipuri Taurainen

Yksi Suomen vanhimmista kansallispuistoista on Pallas–Ounastunturin kansallispuisto, joka perustettiin vuonna 1938.

Tietoa ja elämyksiä Lapin erämaista

Jo erämaan ajattelu herättää monessa piilevän löytöretkeilijän. Teoksessa *Vaeltajan erämaat* (Tapio Karttakeskus, 2023) esitellään Suomen 19 laajinta erämaata, jotka ovat kaikki mielenkiintoisesti erilaisia, persoonallisia ja kokemuksen arvoisia.

Kirja perustuu kokeneen vaeltajan ja eräretkelijän **Jouni Laakson** kokemuksiin vuosikymmenien aikana.

”Kautta Suomen on hienoja retkikohteita, mutta laajoja, lähes luonnontilaisia alueita on ainoastaan pohjoisimmassa Lapissa. Erämaat ovat parasta, mitä Suomi tarjoaa vaeltajalle”, kertoo Laaksonen.

Teos johdattaa vaellukselle kaira-annostavasti ja tarkasti. Kirjoittaja kertoo tietömiä taipaleiden retkikohteiden luonnosta ja kulttuurihistoriasta sekä antaa vinkkejä vaellusmahdollisuuksista. Upeat valokuvat täydentävät kerrontaa.

Teoksessa esitellään monenlaisia vaelluksia: reittiehdotuksia on yli 120, ja niistä kertyy lähes 10 000 kilometriä. Vaihtoehtoja löytyy sekä sulan maan ajan patikointiin että talven hiihtovaelluksille.

Kirjassa on erinomaiset yleiskartat jokaisesta erämaasta. Kartat helpottavat retkien suunnittelua, mutta maastoon tarvitaan toki erilliset tarkat kartat. Kartoille on merkitty kaikki kirjassa mainittavat reitit, autiotuvat ja muut retkeilijän palvelut sekä paljon lisätietoa.

Tuhdin tietopakettin ohella kirja tarjoaa elämyksiä. Savun voi melkein haistaa ja sateen ropinan teltan kattoon kuulla, kun kirjoittaja jakaa lukijan kanssa kokemuksiaan, tunnelmiaan ja havaintojaan matkalta, ympäröivästä luonnosta ja leirilästä.

Kirjan retkeilyohjeista, matkustusvinkeistä ja tarinoista käyvät ilmi kirjoittajan syvä kunnioitus ja kiitollisuus luontoa ja myös pohjoisessa asuvia ihmisiä kohtaan.

Jouni Laakson erämaa on myös mielentila. ”Tärkeää on mielen tyyneys ottaa vastaan juuri se, mitä luonto tällä kertalla tarjoaa. --- Tiedän kaikesta selviäväni, mutta olen nöyrä”, kirjoittaa vaeltaja, jonka viisas ajatus on hyvä ohje kaikille vaeltajille.

Kirja sopii jokaiselle retkeilystä kiinnostuneelle haaveiden ja unelmien herättäjäksi. Päiväretkeilystä vaelluksiin asti edenneelle retkeilijälle se on täsmäopas ja todellinen runsaudensarvi.

Kirsi Airikka

Vaeltajan erämaat
(Tapio Karttakeskus, 2023)

Elämäkerta teatterin ystäville

Teatterineuvos **Esko Raipian** elämäkerta on mainio joululahja teatterin ystäville. Hannu Koskelan kirjoittama teos *Toinen soitto – Esko Raipia – teattereissa, ravintoloissa, elämäntantereilla* sisältää runsaasti valokuvia ja tarinoita Raipian elämästä menneiltä vuosikymmeniltä. Samalla se kertoo mielenkiintoisesti myös tamperelaisesta elämäntantereista ja maamme teatterihistoriasta.

Kirjasta käy ilmi myös se, kuinka legendaarisesta teatterinjohtajasta Eino Salmelaisesta tuli Esko Raipian kummisetä.

Esko Juhani Raipia (1946–2022) oli näyttelijä, teatteripedagogi, johtaja ja ravintoloitsija. Raipia perusti Tampereen Komediateatterin, Suomen Teatteriopiston sekä Teatteri 2000:n Tapio Parkkisen ja Simo Tavasteen kanssa.

Teatteri tuli hänelle tutuksi jo opiskeluaikana, jolloin Raipia toimi järjestäjänä Pyynikin kesäteatterissa. Vaatturin työ kuitenkin jäi, kun hän pääsi harjoittelijaksi Tampereen Työväen Teatteriin ja järjestäjäksi Tampereen Teatteriin.

Esko Raipia valmistui näyttelijäksi Tampereen yliopiston ensimmäisellä ammattinäyttelijän kurssilta vuonna 1969. Siitä alkoi pitkä ura näyttämöllä, joka toi hänet Kotkan ja Porin kautta lopulta takaisin Tampereelle. Koko Suomen kansalle hän tuli tutuksi tv-sarjasta *Metsolat*.

Kirja antaa monipuolisen kuvan aktiivisesta ja sosiaalisesta Raipias- ta, joka oli kotikaupungissaan mukana monessa. Vaikka työt ja toimet tekivät teatterimiehen päivistä pitkiä, tärkeitä arvoja hänelle olivat perhe ja heikommassa asemassa olevien ihmisten auttaminen.

Hyväntekeväisyystoimintaa Raipia toteutti ystäviensä ja perheensä kanssa muun muassa Pyhän Johanneksen hospitaaliritarikunnassa ja Ransu-yhdistyksessä.

Kirsi Airikka

Hannu Koskela: *Toinen soitto – Esko Raipia – teattereissa, ravintoloissa, elämäntantereilla* (Raipian klaani, 2015). Kirja on myynnissä Tampereen Komediateatterin lippumyymälässä.

Ukrainan tukikonsertin tuotoilla apua kriisialueelle

Tampere Filharmonian muusikoista koostuva jousikvartetti esiintyy Ukraina Benefit -tukikonsertissa lauantaina 9. joulukuuta Tampere-talossa. Konsertin tuoto lahjoitetaan lyhentämättömänä Ukrainians of Tampere -yhdistykselle.

Se kustantaa ja kuljettaa itselämpiviä aktiivipeitteitä Ukrainan kriisialueelle. Konfliktioissa äärimmäisen tärkeä aktiivipeite auttaa estämään hypotermiaa. Kahden konserttilipun hinnalla saadaan toimitettua yksi elintärkeä peite.

Tukikonsertissa esiintyy Tampere Filharmonian muusikoista koostuva jousikvartetti, jossa soittavat Maksym Filatov (1. viulu), Istvan Szalay (2. viulu), Vadim Grumeza (alttoviulu) ja Maija Juuti (sello). Kvartetti soittaa Dmitri Šostakovitšin *Kahdeksannen jousikvarteton* vuodelta 1960. Säveltäjä loi teoksen kauhittuaan Dresdenin pommitetun kaupungin tuhoa toisen maailmansodan jälkeen.

Musiikin yhteydessä näytetään ukrainalaisen Maksym Filatovin tuore *Palaneiden sielujen kielet* -dokumenttikuva Venäjän hyökkäyssodan aiheuttamista tuhoista Ukrainassa. Suomalais-ukrainalainen elokuva johdattaa katsojat keskelle konfliktia. ♦

Ukraina Benefit -tukikonsertti lauantaina 9.12. kello 15 Tampere-talon Pienessä salissa. Liput 25 euroa, myynti Tampere-talo ja Lippu.fi

Evakkojen perilliset etsivät karjalaisia juuriaan

Miten karjalaisuus ja evakkous elävät tänä päivänä evakkojen jälkeläisissä? Asiaa on tutkinut **Hellä Neuvonen-Seppänen**, joka on kirjoittanut aiheesta kirjan *Evakkojen perilliset – Keitä me olemme, minne me kuulumme* (Vastapaino 2023).

Toisen maailmansodan aikana Karjalasta lähti evakkoon yli 400 000 ihmistä. Heidät asetettiin nykyisen Suomen alueelle Karjalan jäädessä rajan taakse ja muistoihin.

Evakkouden jäljet näkyvät edelleen, ja Karjalan evakkojen perillisillä on yhteisiä muistoja ja kokemuksia. Karjalainen kulttuuri ja identiteetti voivat kuitenkin olla moninaisia.

Teoksessa pääosassa ovat evakkojen ja evakkojen lasten kertomukset. Tarinoista huokuvat karjalaisen kulttuurin valoisat puolet ja iloinen elämänsen, mutta myös juuretunne ja kaiho takaisin menetettyyn Karjalaan.

”Heillä on yhteisiä kokemuksia karjalaisten vieraanvaraisuudesta ja elämänmyönteisyydestä, mutta myös sodan jäljistä, jotka näkyvät yhä lasten kaipauksena ja juuretunneiden tunteina sekä auttamishaluna ja empatiana muita kohtaan”, kirjoittaa Neuvonen-Seppänen.

– Nyt kun Venäjä käy hyökkäyssotaa Ukrainassa, suomalaisina tunnemme erityistä myötätuntoa, auttamishalua ja jopa yhteenkuuluvuutta sotaa pakenevia ukrainalaisia kohtaan, sanoo kirjailija.

Kirjan tärkein viesti lukijoille onkin, että omien juurien selvittäminen on paitsi kiinnostavaa, myös hyödyllistä. Siten oppii kenties ymmärtämään paremmin itseään, sukunsa historiaa ja sodan merkitystä jälkipolvien elämässä.

Jos menneiden sukupolvien kanssa keskusteleminen ei enää ole mahdollista kaikille evakkojen perillisille, tämän kirjan tarinat voivat hyvinkin toimia oppina omiin karjalaisiin juuriin. ♦

Kirsi Airikka

Hellä Neuvonen-Seppänen: *Evakkojen perilliset – Keitä me olemme, minne me kuulumme* (Vastapaino 2023)

Maco Oeyn (vas.) ja Jaakko Löytyn viisi vuotta jatkunut yhteistyö poiki tällä kertaa kaikenikäisille äänikirjan, jossa kuullaan sävelin ja sanoin Raamatun peruskertomuksia.

Lastenraamatusta kaikuu hyvä uutinen

Kun Jaakko Löytty ja Maco Oey havahtuivat, ettei Raamatun kertomuksista ole viime vuosina tehty lauluja lapsille, he ryhtyivät toimeen. Syntyi teos, joka yhdistää musiikin ja äänikirjan.

– Tarvitaan uusia ideoita ja uutta materiaalia. Jaska sanoi, että tehdään uudet laulut lapsille, vaikka itse, kertoo raamattulaulut säveltänyt Maco Oey.

Viisi leipää ja kaksi kalaa! Lasten Raamattu laulueväänä -äänikirja on tekijäkunnan mukaan sopiva viisivuotiaista ylöspäin.

– Tämä käy aikuisillekin, sillä olen kirjoittanut nämä laulut omalle lapselle minussa, sanoo Jaakko Löytty ja osoittaa kofti sydäntään.

Hän kertoo lapsena miettineensä, miten ihme voi toteutua, ja miten ihmiset ovat esimerkiksi jakaneet omia eväitään.

– Olisin lapsena toivonut tällaisia näkökulmia. Ei kannata tehdä laulua ihmeestä,

jota ei osaa selittää, Löytty viittaa äänikirjan nimeenkin.

– Lapsena opettelimme virsiä ulkoa, toteaa Oey.

Löytty ja Oey ovat tätä ennen tehneet kymmenittäin lauluja yhdessä ja erikseen. Uudet kappaleet syntyivät hyvällä vauhdilla.

– Olen yrittänyt saada Jaakon teksteihin oikeat tunnelmat, Oey hymyilee.

Kun musiikki oli valmis, hanke laajeni julkaisijan ideasta tunnin mittaiseksi äänikirjaksi.

– Piipaseura ehdotti äänikirjaa. Se oli jännittävää, koska en aikaisemmin ollut tehnyt sellaista, kertoo hengellistä musiikkia puoli vuosisataa kirjoittanut Jaakko Löytty.

Koska Löytty on valinnut laulujen aiheetkin, hän oli luonteva vaihtoehto kirjoittamaan laulujen väleissä kuultavat tekstit. Lisäksi Löytty on äänikirjan kertoja.

– Se, miten Jaakko lukee, on vaikuttanut ihmisiin. Se lämpö ja omakohtaisuus, kertoo Oey äänikirjasta saatua palautetta.

Hyvä tiimi soi yhteen

Ensimmäinen luku sanoo yleisesti Raamatusta, että kyseessä on kristittyjen pyhä kirja, ja että pyhä tarkoittaa tavallista poikkeavaa.

– Musiikissa tapahtuu hauskoja asioita, siinä on kepeyttä. Sitä samaa olen hakenut teksteissäkin. Tästä on pitkä matka vakavaan hengelliseen musiikkiin, analysoi Löytty.

Hän kertoo kuljettaneensa monissa lauluissa Aatamin ja Eevan tarinaa pidemmälle ja kirjoittaneensa onnellisen lopun.

Neljässä luvussa kerrotaan Vanhan testamentin henkilöistä. Uudesta testamentista on otettu mukaan Jeesuksen elämään, opetukseen ja merkitykseen liittyvää. Muita aiheita ovat kiittäminen, anteeksipyyttäminen ja Herran siunaus. Kuullaanpa laulut Kultaisesta säännöstä ja joulustakin. Oey mainitsee, että äänikirjaa on jo käytetty tamperelaiskouluissa.

– Tämä voi päästää palkkahästä uskonnontunnilla, naurahtaa Löytty, mutta

muistuttaa, että uskonnosta on tullut tabu.

– Emme muista taustaamme. Kristillisuus ja sen identiteetti tulee kaukaa. Se meillä unohdetaan.

Löytty sanoo, että automaatioilla äänikirjan voi laittaa soimaan, kuten hänen tyttärensä lapset Zimbabwessa tekevät.

– He ajavat joka päivä päiväkodin ja kodin väliä. Jostain syystä he haluavat aina kuunnella jonkin saman laulun, hän kertoo huvittuneena.

Suurimman osan lastenraamattulauluista esittää Oey. Kokonaisuuden kannalta merkittävä rooli on ollut äänittäjä-sovitaja-muusikko Janne Saksalla.

– Meillä on kolmen tiimi. Kaikilla on ollut vapaat kädet ja sama tavoite, kristillisen perinnön jakaminen, Oey pohtii.

Suomen Piipaseura julkaisee äänikirjaa suoratoistopalveluissa ja verkkokirjakaupoissa. Kirjan musiikki julkaistiin myös levyille, jota voi kuunnella Spotify-palvelussa. ♦

Elisa af Hällström

Joulukuun ekovinkki:

Anna aikaa

Vietä aikaa perheen tai ystävien parissa. Soita ja mene käymään silloin, kun se heille sopii. Voit myös lähettää viestin, jonka sanoma on esimerkiksi ”milloin tavataan?”, ”nähdään pääsiäisenä” tai ”olisi mukava tavata ensi kesänä”. Iloinen viesti on myös kortti, josta näkee, että sen vastaanottajaa on ajateltu. Siinä voi olla persoonallinen sisältö tai itse sommiteltu kuva-aihe.

Lahjaksi voi antaa palveluksen, kuten lastenhoitoapua, siivousta, koiran ulkoilutusta tai kaupassa käyntiä. Tallenna lupaus kortin lisäksi itsellesikin, jotta muistat sen. Osa ihmisistä viettää myös joulun ajan hyvää tehden.

Jos runosuoni sykkiä, miten olisi persoonallinen runo tai tarina: se voisi liittyä yhteisesti jaettuun muistoon. ♦

Asta Kettunen

Lisää: siltalehti.fi/ekovinkki